ΕΤΟΣ Ε'. Ε. ΛΕΥΚΩΣΙΑ (ΚΥΠΡΟΥ) 29 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1911 ΑΡΙΘ. 252

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Ἡ συνδρομὴ εἶναι προπληρωτέα ὑποχρεωτική:

Ἐτησία ἐν Κύπρῳ Σελλ. 10
Ἑξάμηνος » 6
Ἐτησία ἐν τῷ ἐξωτερικῷ » 12
Ἑξάμηνος » » 7

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Αἱ ἐπιστολαὶ τῇ Διευθύνσει. Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται. ΓΡΑΦΕΙΑ: Ἀγορὰ Κόκκου ἀριθ. 34 Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρ. 2.

Ὑπεύθυνος Ἰδιοκτήτης ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΕΠΙ ΤΗ ΕΛΕΥΣΕΙ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΙΕΡΑΡΧΩΝ

ΧΡΥΣΟΥΣ ΑΙΩΝ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ

Τὸ ἔτος κατὰ τὴν χριστιανικὴν ἀντίληψιν περιστέφεται ὑπὸ ἠθικοῦ τινος κύκλου ἑξαισίαν ἀπαστράπτοντος καὶ ὑπερφυσικὴν αἴγλην, τοῦ κύκλου τῶν ἑορτῶν, ἢ μᾶλλον τὸ χρονικὸν διάστημα ἅπαν ὡς συνεχὴς καὶ ἀδιάλειπτος ὑπαλήφθη ἑορτὴ ἀναφερομένη πρὸς λατρείαν καὶ ὑμνον τῆς ἀρετῆς ἐκπροσωπουμένης πρωτίστως μὲν ὑπὸ τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς ἡμετέρας θρησκείας κατὰ δεύτερον δὲ λόγον ὑπὸ τῆς ἀχράντου αὐτοῦ Μητρὸς καὶ τῶν διαφόρων ἁγίων. Οὕτω μετὰ τὴν δεινὴν τῆς εἰδωλολατρείας θρησκευτικὴν καὶ ἠθικὴν κατάπτωσιν, μετὰ τὴν οἰκτρὰν ἀσέβειαν καὶ ἀκολασίαν ὡς θρησκευτικὸν ἰδεῶδες ἀνακηρύττεται ὑπὸ τοῦ χριστιανισμοῦ ἡ ἁγιότης τοῦ βίου διὰ τῆς ἐμμόνου καὶ ἀπερισπάστου εἰς τὸ ὕστον θέλημα εὐπειθείας ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ὀφείλουσιν οἱ ἀληθεῖς πιστοὶ νὰ κλίνωσι τὴν κεφαλὴν, ἐκτελεσταὶ πρόθυμοι καὶ εἰλικρινεῖς. Ὕμνοι ἐκ χαρᾶς καὶ ᾄσματα ἀποπνέοντα σεβασμὸν ἀκάθεκτον καὶ τιμὴν ἀπροσποίητον πρὸς τοὺς ἐργάτας τοῦ καθήκοντος καὶ ἀριστεῖς κατὰ τὸν ὑπὲρ τῆς ἀρετῆς ἀγῶνα, προσευχαὶ καὶ ἐπικλήσεις, δέον κατὰ τὸ νέον θρήσκευμα νὰ πληρῶσι καὶ διασείωσι τὴν ἀτμόσφαιραν τῶν ἱερῶν τῆς λατρείας τόπων μεταβαλλομένων δι' αὐτῶν εἰς ὑψηλὰ διδασκαλεῖα ἐν τοῖς ὁ πρίοις διδάσκεται ἡ ὀρθὴ τῆς κατὰ τὸν ἀνθρώπινον βίον πορείας κατεύθυνσις. Ἴδοὺ τρόπος παιδαγωγίας τοῦ ἀνθρώπου ἀποτελεσματικώτατα ἐπενεργούσης ἐπὶ τοῦ ἀνθρωπίνου βίου διὰ τῆς προβολῆς τῶν καλλίστων ἠθικῶν ὑποδειγμάτων ὡς ἀξιομιμήτων πρωτότυπων γνησίας χριστιανικῆς πολιτείας. Παιδαγωγία διὰ μελῳδίας, ἠθικοποίησις διὰ τοῦ ᾄσματος, ἀνάπλασις καὶ ἀναγέννησις διὰ τῆς προσευχῆς, διδασκαλία ἐμψυχος, ζωηρὰ καὶ ἑλκυστικὴ εἰσδύουσα εἰς τοὺς μυχοὺς τῆς ἀνθρωπίνης καρδίας ἐν ᾧ ὁ πιστὸς διέρχεται τὰς γλυκείας καὶ εὐφροσύνους στιγμὰς ἑορτῆς.

Τοῦ ἑορταστικοῦ κύκλου ἐξέχον σημεῖον ἀποτελεῖ ἡ κατὰ τὴν τελευταίαν ἡμέραν τῆς τρίτης δεκάδος τοῦ Ἰανουαρίου ἀγομένη ἐπέτειος τῶν μεγίστων τῆς Ἐκκλησίας φωστήρων, τῶν μεγαλωνύμων πατέρων Βασιλείου, Γρηγορίου καὶ Χρυσοστόμου. Τὴν τριάδα ταύτην τῶν διαπρεπῶν Ἱεραρχῶν προσφυέστατα καὶ δικαιότατα ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Μοῦσα ὁμνεῖ ἐν ἑνὶ αὐτῆς τῇ ἐξάρσει ἀποκαλοῦσα μετὰ πολλῶν ἄλλων ἐγκωμίων φωστῆρας καθόσον ἀπὸ τῆς εὐβούλου καὶ βαθυτάτης αὐτῶν διανοίας ὡς ἀπὸ τεραστίου ἠλεκτρικοῦ προβολέως ἐξηκοντίσθησαν ἀκτῖνες πάμφωτοι πυρσεύσασαι τὸ στερέωμα τῆς Ἐκκλησίας καθ' ὅλην αὐτοῦ τὴν ἀχανῆ ἐπιφάνειαν. Ὁ μελετῶν τὰ συγγράμματα τῶν πατέρων τούτων ἐκπλήττεται πρὸ τοῦ πλούτου τῶν διανοημάτων τούτων καὶ τῶν γνώσεων, γνώσεων τὰς ὁποίας εἶχον προσοικειωθῆ δι' ἀκαταπονήτου ἐπισκέψεως τῶν πνευματικῶν Μουσείων, ἅτινα περικοσμοῦσι τὰ κάλλιστα τοῦ μεγαλαφυοῦς Ἑλληνικοῦ πνεύματος προϊόντα, καὶ τῆς θεοπνεύστου τῶν χριστιανικῶν ἀληθειῶν πηγῆς τὰ ῥήματα.

Τίς ποτε διεξελθὼν καὶ μίαν τῶν ὁμιλιῶν τοῦ Μ. Βασιλείου ἢ ἕνα τῶν λόγων Γρηγορίου καὶ Χρυσοστόμου δὲν ἀπεθαύμασε τὴν ἐμβριθειαν συγχρόνως καὶ τὴν χάριν διὰ τῆς ὁποίας καταγλαΐζεται πᾶσα περίοδος αὐτῶν καὶ πᾶς στίχος καὶ δὲν ἀνομολογεῖ ὅτι ἐν αὐτοῖς ἀνευρίσκει τὴν γοητείαν τῶν Πλατωνικῶν διαλόγων, τὴν ἰσχὺν τῆς ῥητορείας τοῦ δαιμονίου Δημοσθένους καὶ τὴν γλυκύτητα τῆς Ἀττικῆς Μελίσσης;

Τοσοῦτον σπουδαῖα εἶνε τῶν πατέρων τούτων ἡ θεολογικὴ ἐργασία ὥστε ἡ περίοδος κατὰ τὴν ὁποίαν ἤκμασαν θεωρεῖται ὡς ἡ κατ' ἐξοχὴν ἐποχὴ τῆς πρωτοτυπίας καὶ δημιουργικότητος διακρινομένη διὰ τὴν ποικιλίαν θεολογικῶν τάσεων καὶ τὴν ἐκ τούτων ζαφίλειαν τῆς παραγωγῆς συγγραμάτων, ἅτινα ἐπὶ δεκαὲξ ὅλους αἰῶνας ἀποτελοῦσι τὸ πνευματικὸν φυτώριον τῶν ἀσχολουμένων εἰς τὴν ἔρευναν καὶ μελέτην τῶν θρησκευτικῶν ἀληθειῶν. Ἡ περίοδος αὕτη εἶνε ὁ τέταρτος αἰὼν καὶ τὸ πρῶτον ἥμισυ τοῦ πέμπτου χαρακτηριζομένη ὑπὸ πάντων ὡς ἡ σπουδαιοτάτη ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς Χριστιανικῆς Γραμματολογίας. Περιώνυμος Γάλλος κριτικὸς, ὁ Villemain εἰς σύγγραμμα εἰς τὸ ὁποῖον ἐξετάζει εἰδικῶς ἀπό τινος ἀπόψεως τὴν περιοδον ταύτην ἀποφαίνεται γενικῶς περὶ αὐτῆς λέγων ὅτι εἶνε «la grande epoque de l' eglise primitive, et l' âge d'or de la litterature Chrétienne» ἤτοι «ἡ μεγάλη ἐποχὴ τῆς ἀρχετύπου Ἐκκλησίας καὶ ὁ χρυσοῦς αἰὼν τῆς χριστιανικῆς Φιλολογίας.» Ὁ δὲ διάσημος Γερμανὸς Bernhardy λέγει ὅτι ὁ Βασίλειος, ὁ Γρηγόριος καὶ ὁ Χρυσόστομος «in Gesinnung, Talent und Macht des Ausdrucks ihre nebenbuhler weit übertreffen» ἤτοι «ἐν τῷ αἰσθήματι, τῇ εὐφυΐᾳ καὶ τῇ δυνάμει τῶν ἐκφράσεων ὑπερέχουσι πολὺ τῶν ἀνταγωνιστῶν αὐτῶν».

Τῷ ὄντι γνήσια τοῦ Ἑλληνισμοῦ τέκνα οἱ τρεῖς Ἱεράρχαι ἦσαν πεποικισμένοι ὑπὸ τοῦ πλούτου τῶν πνευματικῶν ἐκείνων ἰδιοτήτων αἵτινες συνετέλεσαν εἰς τὴν παραγωγὴν τῶν καλλίστων τοῦ Ἕλληνος πνεύματος προϊόντων ἀποτελούντων ἀληθὲς τῶν περὶ τὴν ἐπιστήμην ἀσχολουμένων ἐντρύφημα. Καίτοι ἡ περίοδος καθ' ἣν ἔζων ἦτο ὁπωσδήποτε ἐποχὴ πτώσεως τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων, ἀνώτεροι ταύτης ἀναδειχθέντες διὰ τῆς δυνάμεως τῆς μεγαλοφυΐας εἰς ἰδίους μόνον, ὡς γνωστὸν, ὑποκειμένης νόμους ὑπῆρξαν τοσοῦτον ἐνζηλοι τῆς παιδείας θιασῶται ὥστε νὰ συγκεντρώσωσιν ἐν ἑαυτοῖς, ὡς ἐν ἑστίᾳ, τὰς ἀντονωτέρας ἀκτῖνας τῆς κατὰ τὸν Μεσαιωνικὸν Ἑλληνισμὸν ἀναλαμπῆς τοῦ ἀθανάτου ἐθνικοῦ πνεύματος.

Ὑπὸ ἡμετέρων καὶ ξένων εὐλόγως ἐτονίσθη ἡ σχέσις τῆς Ἑλληνικῆς Χριστιανικῆς Γραμματολογίας πρὸς τὴν κλασσικὴν τοιαύτην καὶ ἡ σημασία τῆς πρώτης ὡς πρὸς τὴν ἱστορίαν τῆς γλώσσης καὶ τῆς φιλολογίας τοῦ ἡμετέρου Ἔθνους· ὅτε ἡ Ἑλληνικὴ Γραμματολογία ἤρχισε νὰ πέμπῃ τὴν ἐοχάτην λάμψιν σβεννυμένης φλογὸς, τότε, ὡς γράφει ἡμέτερος ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ Καθηγητὴς, προσελθοῦσα ἡ Ἑλληνικὴ Χριστιανικὴ Γραμματολογία ἐχορήγησεν αὐτῇ νέαν λάμψιν καὶ ζωὴν ἐπιχύσασα ἔλαιον καθαρὸν, ἔλαιον ἄγνὸν, ἔλαιον διαυγὲς, τὸ ἔλαιον τῆς χριστιανικῆς πίστεως καὶ ἠθικῆς· οὕτω δ' ἐπῆλθε τὸ εὐῤῥόσυνον γεγονὸς τῆς ἀδελφοποιήσεως Ἑλληνισμοῦ καὶ Χριστιανισμοῦ....» Ἡ ἀδελφοποίησις αὕτη κατ' ἐξοχὴν ἐγένετο κατὰ τὸν τέταρτον καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ πέμπτου αἰῶνος, τὴν χρυσῆν τῆς Χριστ. φιλολογίας ἐποχὴν, πρωταγωνιστούσης τῆς εὐκλεοῦς τῶν τριῶν φωστήρων τῆς Ἐκκλησίας τριάδος, ἤτις διὰ διαφόρων μὲν λέξεων ἀλλ' ἐν κοινῷ πνεύματι ἐδίδαξε τὴν ἀναγκαιότητα καὶ χρησιμότητα τῆς ἐναρμονίου πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν ἑνώσεως τῆς χριστιανικῆς σοφίας. Οὕτω δ' ἐν τῷ μέσῳ τῆς φθίσεως τοῦ ἐθνικοῦ αἴρει, σφριγῶσα καὶ μεγαλοπρεπὴς τὸ παράστημα αὐτῆς ἡ Χριστιανικὴ Ἑλληνικὴ σοφία ἐξαισίως, ὡς ἐν πρυσταλλίνῳ κατόπτρῳ, ἐνδαλματιζομένη εἰς τὰ συγγράμματα τοῦ Βασιλείου, τοῦ Γρηγορίου καὶ τοῦ Χρυσοστόμου διατηροῦντα μέχρι τῆς σημερινῆς ἀκμῆς ἀπόλυτον καὶ ἀκεραίαν τὴν ὑπεροχὴν ὥστε νὰποτελῶσι τὴν ζῶσαν πηγὴν ἀπὸ τῆς ὁποίας ἀντλεῖ ἡ ἐπιστημονικὴ θεολογία.

Μὴ θένομίσῃ τις ὅτι τὴν ἐπιστημονικὴν αὐτῶν δόξαν οἱ τρεῖς Ἱεράρχαι ὀφείλουσιν ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν μελέτην τῆς ἀρχαίας σοφίας καθόσον περιεκοσμοῦντο καὶ ὑπὸ γονίμου αὐτενεργείας δι' ἧς τὸ περιεχόμενον τῆς χριστιανικῆς πίστεως κατειργάσθησαν μετὰ θαυμαστῆς ὀξυνοίας καὶ βαθυβουλίας ὥστε νὰ συντελέσωσιν ἐν μεγίστῳ βαθμῷ εἰς τὴν διαμόρφωσιν τῆς χριστιανικῆς διδασκαλίας ἐπὶ τὸ ἐφικτῶς τελειότερον. Ὡρμήθησαν βεβαίως ἐν τῇ ἀναπτύξει αὐτῶν ἀπὸ τῆς ἐξωθεν σοφίας, ἀλλὰ μακρὰν τοῦ ἀντιγράφωσι τοὺς κλασσικοὺς συγγραφεῖς εἰργάσθησαν ὡς ἀληθεῖς ἐπιστήμονες ἀποβλέποντες τὰ τροφεῖα εἰς τὴν «πότνιαν» μητέρα παιδείαν σπουδαιοτάτην καταβαλόντες συμβολὴν εἰς τὴν ἐπίδοσιν τοῦ ἱερωτάτου ἔργου τῆς μαθήσεως. Ἡ ἠθικὴ καὶ ἡ ψυχολογία, ἡ παιδαγωγικὴ καὶ ἡ κατήχησις, ἡ ῥητορεία καὶ ἡ ἑρμηνευτικὴ, ἡ δογματικὴ καὶ ἡ λειτουργικὴ δύνανται διηνεκῶς νὰ ἀποβλέπωσι πρὸς τὰ συγγράμματα τῶν διαπρεπῶν τούτων τῆς Ἐκκλησίας πατέρων καὶ πρότανεων τῆς θεολογίας ὡς πρὸς ταμεῖα πολυωφελεστάτων διδαγμάτων ἀξίων πρὸς πλουτισμὸν καὶ διακόσμησιν τῆς εἰδικῆς ἑκάστης αὐτῶν φιλολογίας. Διότι οἱ πατέρες οὗτοι ὑπῆρξαν ἐν τοιούτῳ τῶν ἠθικῶν ἀληθειῶν ἐμβριθέστατοι μύσται μετὰ ψυχολογικῆς δεινότητος παιδαγωγοῦντες δι' αὐτῆς τὴν ἀνθρωπότητα, ἑρμηνευταὶ ἀγχινοώτατοι, ῥήτορες καὶ λειτουργοὶ ὑπερφυεῖς μετεωριζόμενοι εἰς τὰ αἰθέρια ὕψη τῶν θρησκευτικῶν ἰδεωδῶν ἅτινα ὡς αὐτοὶ μετὰ περιπαθείας ἐλάτρευον ἐπιθύμουν εἰς πάντας προσφιλῆ καὶ περισπούδαστα νὰ κατασταθῶσι.

Οὐδόλως ἄρα ὑπερβάλλουσιν ἡ μὲν Χριστιανικὴ ὑμνῳδία μεταρσίως ἐγκωμιάζουσα τοὺς τρεῖς Ἱεράρχας ὑπὸ τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς θόλους, ἡ δὲ Ἑλληνικὴ παιδεία μετ' εὐγνωμοσύνης ἀνομολογοῦσα τούτους ὡς προστάτας αὐτῆς κλεινοὺς καὶ συντελεστὰς τοῦ θειοτάτου, ὃν ἔχει προορισμοῦ, ἐξόχους καὶ διαπρεπεῖς.

ΚΩΝΣΤ. Α. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

ΣΧΕΣΙΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΚΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ «Κυπριακοῦ Φύλακος» ἐλήφθη κατὰ τὴν ἑβδομάδα ταύτην ἐπιστολὴ ἀποσταλεῖσα ὑπό τινος ἐπιθυμοῦντος νὰ διαφημίσῃ πρόσωπον παρὰ τοῦ ὁποίου ἔλαβεν, ὡς γράφει, σπουδαίαν ἐκδούλευσιν ἀξίαν δημοσίας ἐκφράσεως εὐγνωμοσύνης διὰ τοῦ τύπου. Εἰς τὴν ἐν λόγῳ δ' ἐπιστολὴν εἶνε προσυπογεγραμμένος καὶ συνδρομητὴς τοῦ «Κ. Φύλακος» παρακαλῶν ὅπως δημοσιευθῇ αὕτη.

Ἐπειδὴ καὶ ἄλλοτε συνέβη νὰ ἴδωμεν τοιαύτα, ἐπιστολὰς ἀπευθυνομένας εἰς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ «Κ. Φύλακος» ἐπιθυμοῦμεν ὅπως ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου διατυπώσωμεν σκέψεις τινὰς θέτοντες ταύτας ὑπὸ τὴν κρίσιν τῶν ἀναγνωστῶν καὶ συνδρομητῶν τῆς ἐφημερίδος ταύτης. Προδήλως ἡ προσυπογραφὴ ἐπιστολῆς προσώπου ἀσχέτου πρός τινα ἐφημερίδα ὑπὸ συνδρομητοῦ ταύτης καθιστᾷ γνωστὸν εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῆς ἐφημερίδος ἀφ' ἑνὸς μὲν τὸ ἐνδιαφέρον τούτου πρὸς δημοσίευσιν καὶ τὸ δυνατὸν ἀφ' ἑτέρου δυσαρέσκειας ἐπὶ τῇ ἀμελείᾳ ἢ ἀθετήσει ὀφειλομένου καθήκοντος ἐκτελέσεως ἐμβριθοῦς ἐπιθυμίας τοῦ ὑποστηρίζοντος ὁλικῶς τὴν ἔκδοσιν ἑνὸς φύλλου. Καὶ ἂν μὲν πρόκειται περὶ ζητήματος συμφωνοῦντος πρὸς τὰς ἀρχὰς τῆς ἐφημερίδος τὸ πρᾶγμα ἔχει καλῶς, ἡ δ' ἀρμονία μεταξὺ ἐφημερίδος καὶ συνδρομητοῦ οὐδαμῶς κινδυνεύει νὰ παραβλαφθῇ· ἀλλ' ἐὰν τὸ ἀποστελλόμενον δημοσίευμα ἀντίκειται εὐθὺς ἢ ἄλλως πρὸς τὴν προσωπικὴν ἀντίληψιν τοῦ διευθύνοντος τὴν ἐφημερίδα, ἡ ἁρμονία κινδυνεύει νὰ διαταραχθῇ καὶ οὐχὶ σπανίως αἱ σχέσεις διακόπτονται τελειωτικῶς, διατί; διότι δὲν ἐθυσιάσθησαν ἀρχαὶ εἰς τὰς ἐπιθυμίας, τὸ συμφέρον ἢ τὴν ἰδιοτροπίαν.

Εἶνε ὅμως ὀρθὸν καὶ δίκαιον νὰ προβάλλονται τοιαῦται ἀπαιτήσεις καὶ εἶνε ἴδιον ἀνθρώπων εὐγενῶν καὶ ἀνεπιτυγμένων νὰ φέρωνται τοιουτοτρόπως πρὸς τὸ κοινωφελέστατον καὶ ὑψιστον τῆς δημοσιογραφίας ἔργον; Τοσοῦτον λοιπὸν εὐκόλως παραγνωρίζεται καὶ ἀθετεῖται σπουδαιότατον καθῆκον σεβασμοῦ πρὸς τὴν ἐλευθερίαν τῆς συνειδήσεως τοῦ τύπου τοῦ τεταγμένου ὅπως ποδηγετῇ τὴν κοινὴν γνώμην καὶ εἰσάγει κατὰ τὸ δυνατὸν εἰς τὴν ὀρθὴν κατανόησιν καὶ ὑγιᾶ ἀντίληψιν τῶν πολιτικῶν, κοινωνικῶν καὶ ἄλλων ζητημάτων; Πῶς δύναται τότε νὰ ὑπάρξῃ τύπος ἐλεύθερος ὅταν πᾶς ὑλικὸς αὐτοῦ ὑποστηρικτὴς νομίζει ὅτι ἔχει δικαίωμα νὰπαιτῇ τὴν δημοσίευσιν ἐν αὐτῷ οἱουδήποτε πράγματος ἀνεξαρτήτως τοῦ ἂν τοῦτο συμφωνῇ ἢ διαφωνῇ πρὸς τὸ πρόγραμμα μιᾶς ἐφημερίδος; Πρὸς τοῦτο ἂς ἐπιτραπῇ εἰς ἡμᾶς ὅπως εἴπωμεν ἓν ὀλίγον λέξεις περὶ τοῦ σκοποῦ τῆς ἐκδόσεως ἐφημερίδος καὶ τῆς σχέσεως ἥτις συνδέει ταύτην πρὸς τοὺς ἀναγνώστας αὐτῆς. Ὅταν δηλονότι πρόσωπόν τι μέλλῃ νὰ προβῇ εἰς τὴν ἔκδοσιν φύλλου, κοινοποιεῖ πρόγραμμα καὶ καλεῖ τοὺς τυχὸν ἐπιδοκιμάζοντας τοῦτο ὅπως συντελέσωσι διὰ τῆς οἰκονομικῆς αὐτῶν ἀρωγῆς εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ κοινῶς παραδεκτοῦ προγράμματος· ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἀφ' οὗ ἐξετασθῇ ὁ χαρακτὴρ καὶ ἡ μόρφωσις τοῦ μέλλοντος συντάκτου τοῦ φύλλου, ἅπερ εἶνε τὰ ἀσφαλέστατα τῆς ἰδιοσυνειδήτου τοῦ δημοσιογραφικοῦ ἐπαγγέλματος ἐξασκήσεως ἐχέγγυα, κρίνεται ἂν οὗτος εἶνε ἄξιος ἢ ὄχι ὅπως λάβῃ τὴν τιμὴν νὰ γίνῃ ἀντὶ ὑλικοῦ τινος τιμήματος ὁ διαφωτιστὴς ὁδῶν ἐπὶ τῶν διαφόρων δημοσίων ζητημάτων.

Ἐὰν οἱ ἐκτεθέντες ὅροι πληροῦνται ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ ἐπιζητοῦντος τὴν κοινὴν ὑποστήριξιν ἡ ἐφημερὶς βλέπει τὸ φῶς, φέρουσα τὸ κῦρος ὄχι πλέον τῆς προσωπικῆς γνώμης τοῦ συντάσσοντος αὐτὴν ἀλλὰ καὶ τοῦ συνόλου τῶν συνδρομητῶν αὐτῆς. Ἀλλ' ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης τὸ δικαίωμα τῶν συνδρομητῶν περιορίζεται εἰς τὸ νὰ λαμβάνωσι τὴν ἐφημερίδα τακτικῶς ἐμπεριέχουσαν ὕλην μὴ ἀπομακρυνομένην καὶ ἐπ' ἐλάχιστον τοῦ διαχαραχθέντος καὶ ἐπιδοκιμασθέντος προγράμματος· οὐδεὶς δὲ δύναται νὰ ἐλπίσῃ τὴν ἀξίωσιν μεταβολῆς τοῦ προγράμματος ἐκείνου διὰ τῆς δημοσιεύσεως πραγμάτων προσωπικῶς ὅλως ἀφορώντων αὐτὸν καὶ ἀποσκοπούντων τὴν ἀξυπηρέτησιν τοῦ ὑλικοῦ ἢ ἠθικοῦ αὐτοῦ συμφέροντος.

Ὁ δημοσιογράφος, ὅστις τυχὸν θὰ εἶχε τὴν ἀδυναμίαν νὰ ἐνδίδῃ πρὸ τοιούτων παραλόγων ἀξιώσεων τῶν συνδρομητῶν τῆς ἐφημερίδος ἣν διευθύνει, εἶνε ἀνάξιος τοῦ τιμητικοῦ τίτλου τοῦ κοινωνικοῦ διδασκάλου καὶ ἄξιος μόνον τοῦ τίτλου ἁπλοῦ μεταναστοῦ τοῦ χάρτου ἐπιδιώκοντος ἀναξιοπρεπῆ πυρισμὸν χρημάτων. Ἄλλως τε πῶς θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ συμβιβασθῶσιν ἀντίθετοι καὶ συγκρουόμεναι, ὡς συχνότατα συμβαίνει, ἀπαιτήσεις προσωπικαὶ τῶν συνδρομητῶν; ἐναντίον τούτων πρέπει νὰ ὑψωθῇ ἰσχυρὸ; καὶ ἐπιβλητικὸς, ἀπτόητος καὶ ἀνένδοτος ὁ χαρακτὴρ τοῦ διευθύνοντος τὴν ἐφημερίδα ἀποκρούων μετὰ περιφρονήσεως παρακλήσεις ὧν ἡ ἐκπλήρωσις θὰπετέλει ἀσέβειαν πρὸς τὴν φωνὴν τοῦ ἀληθοῦς καθήκοντος.

Δι' ὅλων τούτων βεβαίως δὲν ἐννοοῦμεν τὴν κατευθύνσιν πάσης ἀντιθέτου πρὸς τὸ πρόγραμμα ἐφημερίδος γνώμης ὅπερ θὰ ἦτο ἀνελεύθερον καὶ ἀλλότριον τῆς ἐποχῆς κατὰ τὴν ὁποίαν ζῶμεν· τοὐναντίον θεωροῦμεν ὑποχρέωσιν ἱερὰν τὴν φιλοξενίαν ἀρθρογραφίας προερχομένης ἀπὸ ἀντιθέσεως φρονήματος πρὸς τὰς ἰδέας τῆς συντάξεως φύλλου τινὸς, διότι τότε μόνον δύναται νὰ ἐξακριβωθῇ τελείως ἡ ἀλήθεια καὶ ἀνακαλυφθῇ τὸ ὀρθόν. Ὅ,τι ἀποκρούομεν εἶνε ἡ πίεσις ἡ ἐξασκουμένη ἀτυχῶς ὑπό τινων ἐπὶ τῆς δημοσιογραφίας ἐν ὀνόματι θεκασελένου ἢ ὀκτασελένου συνδρομῆς! ὅπως αὕτη διαθέτῃ τὰς στήλας αὐτῆς πρὸς καταχώρισιν δημοσιευμάτων ἀπολύτως τὸ ἀτομικὸν ἀποβλεπόντων συμφέρον καὶ δὴ μετὰ βεβαίου κινδύνου βλάβης τῆς πολιτείας ὑγείας, καὶ τῶν οἰκονομικῶν ἢ ἠθικῶν συμφερόντων εὐαλώτων εἰς τὰς παντοδαπὰς πανούργους συμφεροντοσκοπίας κοινωνικῶν μελῶν.

Ὅ,τι ἀποκρούομεν εἶνε τὰ οὐκάζια τ' ἀποστελλόμενα ὑπὸ συνδρομητῶν πρὸς τὰ ὄργανα τοῦ τύπου, δημοσιεύματα φέροντα ἀντὶ λογικῆς ἀξίας τὸ κῦρος μιᾶς συνδρομῆς.

Ὑποθέτομεν ὅτι καλῶς ἐννοοῦμεθα καὶ περιττὸν ὑπολαμβάνομεν ἵνα σαφηνίσωμεν τὰ γραφόμενα ἡμῶν διὰ συγκεκριμένων παραδειγμάτων καὶ γεγονότων, ὅπερ καὶ ἄσκοπον ὅλως καὶ ἀνιαρὸν ὑπάρχει.

Εὐτυχῶς διὰ τὸν «Κ. Φύλακα» ἐλάχιστοι ὑπῆρξαν οἱ παρενοχλοῦντες τὸ ἔργον αὐτοῦ δι' ἀπαιτήσεων ἀντικειμένων πρὸς τὸν ὑψηλὸν σκοπὸν οὗτινος ἔταξεν ἑαυτὸν ἐργάτην διότι ἠννοήθη ὑπὸ τῆς ἀπολύτου πλειονότητος τῶν ἀναγνωστῶν αὐτοῦ ὅτι σκοπὸς τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐφημερίδος ταύτης πᾶν ἄλλο ἢ ἡ χρηματοθηρία εἶνε καὶ ὅτι προτιμᾷ ἀπώλεσαν ἑκατὸν συνδρομητῶν ἢ τὴν δημοσίευσιν καὶ γραμμῆς μιᾶς μὴ ἐπιδοκιμαζομένης ὑπὸ τῆς συντάξεως ὡς ἰδιοτελοῦς· ἂν δ' ἡμεῖς ἀπησχολήσαμεν τὰς στήλας, αὐτοῦ τοῦτο ἐπράξαμεν ἀπὸ τῆς εἰλικρινοῦς προθέσεως τοῦ νὰ ἴδωμεν καὶ τοὺς εἰς τὸ ἔσχατον χωρίον τῆς Κύπρου συνδρομητὴν τοῦ «Κ. Φύλακος» αἰρόμενον καὶ κατανοοῦντα τὸ ὕψος τοῦ δημοσιογραφικοῦ προορισμοῦ καὶ δὴ εἰς χώραν ξενοκρατουμένην, ὡς ἡ ἀτυχὴς ἰδιαιτέρα ἡμῶν πατρίς.

ΚΩΝΣΤ. Α. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

DR EDMUND BERNATZIK

Η ΚΑΤ' ΕΘΝΟΤΗΤΑΣ ΑΠΟΓΡΑΦΗ

Δ'

Δυστυχῶς τὰς μορυβισκὰς ἐθνικὰς ἐκλογικὰς περιφερείας ἠθέλησιν νὰ μιμηθῶσι καὶ ἄλλαχοῦ μετὰ τῆς ἀστηρίκτου ταύτης ἰδιορρυθμίας. Οὕτω πρό τινος ἐδημιουργήθη ἐν Βουκοβί-

νὰ τοπαρχιακὴ τις τάξις, καθ' ἣν ἡ Δίαιτα χωρίζεται εἰς ἐθνικὰς φατρίας. Ἐκεῖ ὅμως δὲν ὑπάρχουσι μόνον δύο, ἀλλὰ τέσσαρες ἐθνικαὶ φατρίαι. Κατὰ τὸ νομοσχέδιον μάλιστα ἔπρεπε νὰ εἶναι πέντε· ἡ πέμπτη δ' ὕτη ἔθα ἦτο ἡ Ἰουδαϊκή. Ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐνέκρινε τὴν τελευταίαν ταύτην. Εἰς τὰς τέσσαρας ταύτας φατρίας ἀνταποκρίνονται κατὰ τὸν συγχρόνως ψηφισθέντα ἐκλογικὸν νόμον τῆς Βουκοβίνας τέσσαρες ἐθνικοὶ ἐκλογικοὶ ὅμιλοι, οἵτινες συνδυάζονται κατὰ τὰς ἐκλογὰς μετὰ τῶν ἀρχαίων τεσσάρων κοινωνικῶν τάξεων, εἰς ἃς ἤδη, καὶ ἐνταῦθα ὡς ἐν Μοραβίᾳ, προσετέθη καὶ πέμπτη, ἡ γενικὴ λεγομένη ἐκλογικὴ τάξις. Δύναται τις ἐκ τούτων νὰ φαντασθῇ πόσον περίπλοκον ἐγένετο τὸ ἐκλογικὸν τῆς Διαίτης σύστημα. Ἀλλ' ὅμως ἡ περίπλοκη αὕτη εἶναι ἀναπόφευκτον ἀκολούθημα τῆς ἐθνικῆς αὐτονομίας. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον θὰ δεήσῃ νὰ γίνωσι μεταρρυθμίσεις τῶν τοπαρχιακῶν διατάξεων ἐν Βοημίᾳ καὶ Ἰστρίᾳ καὶ ἴσως καὶ ἀλλαχοῦ.

Ἐπισκοποῦντες ἤδη τὰ ἄρτι λεχθέντα συμπεραίνομεν, ὅτι αἱ ἤδη ὑπάρχουσαι διατάξεις ἐθνικῆς αὐτονομίας, τὰς ὁποίας ἔχομεν ἐν ἰσχύοντι δικαίῳ ἐπιβάλλουσιν ἀναποδράστως τὴν εἰσαγωγὴν τῶν ἐθνικῶν μητρῴων. Ἐπικαίρως δ' ἐνταῦθα δέον νὰ εἴπωμέν τινα περὶ τῆς ἐσωτερικῆς διαρρυθμίσεως αὐτῶν.

Κατὰ τύπους, θὰ ἠδύνατό τις νὰ εἴπῃ, ἡ εἰσαγωγὴ ἐθνικῶν μητρῴων εἶναι ἀναντίρρητον δικαίωμα τῆς νομοθεσίας. Οὐ μόνον διὰ τὰς σχέσεις, εἰς ἃς πρέπει νὰ τεθῶσι τὰ μητρῷα, ὅπως καὶ πάλιν θὰ ἐξετάσω, πρὸς τὴν ἀριθμησιν τοῦ πληθυσμοῦ, ἀλλὰ καὶ διότι διὰ τούτου δημιουργεῖται σειρὰ ὅλη ἀτομικῶν δικαίων, πρὸς τὰ ἀπόῤῥητα ἡ διάταξις δὲν δύναται ν' ἀνταποκρίνηται. Τοὐλάχιστον αἱ στοιχειώδεις βάσεις ἔδει νὰ καθορισθῶσιν εἰς νόμον τοῦ Κράτους, αἱ δὲ λεπτομέρειαι θὰ ἠδύναντο ν' ἀπασχολήσωσι τὰς Διαίτας. Σκοπὸς τῶν νομοθετημάτων τούτων θὰ ἦτο νὰ ὁρίσωσιν ἀντικειμενικῶς καὶ ὑποκειμενικῶς τὴν ἐθνότητα. Πρώτιστα δὲ πάντων θὰ ἦτο ἀνάγκη, ὡς ἤδη ἐπεχειρήθη διὰ τοῦ γλωσσῶν νομοσχεδίου τοῦ Scharschmidt, νὰ ὁρισθῶσιν αἱ ἐθνότητες, εἰς ἃς ἀναφέρονται τὰ ἐν τῷ 19ῳ ἄρθρῳ τοῦ τοῦ συντάγματος δικαιώματα. Παραδέξας ὅμως αὐτὴ ἡ θεμελιώδη διάταξις τοῦ ἡμετέρου συντάγματος εἰς οὐδένα νόμον μέχρι τοῦδε ἐκωδικοποιήθη.

Ὑποκειμενικὸς καθορισμὸς τῆς ἐθνότητος δὲν εἶναι εὔκολος. Εἶναι ἀνάγκη ἄρα διὰ νόμου νὰ ὁρισθῶσι καὶ ὀνομασθῶσιν αἱ ἐθνότητες. Ἴδιον ἑκάστης ἐθνότητος εἶναι μέτρον τι πολιτισμοῦ καὶ φιλολογίας καὶ κατ' ἀνάγκην καὶ πρὸ παντὸς μορφωμένη γλῶσσα. Ἂν τοῦτο λείπῃ, δυνατὸν μὲν νὰ γίνῃ λόγος περὶ φυλῆς, ἀλλ' οὐδέποτε περὶ ἐθνότητος. Οἱ Ἀθίγγανοι, οἱ Βάσκοι εἶναι μὲν φυλαί, ἀλλ οὐχὶ καὶ ἐθνότητες. Ὁ νόμος μόνος δύναται νὰ κρίνῃ ἂν ἰδίωμά τι γλωσσικὸν εἶναι ἀπόμη «διάλεκτος» «κοραικιστικὰ» καὶ τὰ παρόμοια ἡ γλῶσσα κατὰ τὴν ἡμετέραν πολιτειακὴν ἀντίληψιν. Θὰ κρίνῃ π. χ. ὁ νόμος ἂν ἡ ρουθηνικὴ εἶναι ἰδία γλῶσσα ἡ ῥωσσική τις διάλεκτος· θὰ ἀποφανθῇ ἂν οἱ Λαδίνοι πράγματι, ὡς αἱ περὶ ἀπογραφῆς διατάξεις θέλουσιν, εἶναι Ἰταλοί, ἂν ὁ Ἰουδαῖοι ἀποτελῶσιν, ἰδιαιτέραν ἐθνότητα τοὐλάχιστον ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι θέλουσιν ν' ἀποτελῶσιν Ἰουδαϊκὴν ἐθνότητα. Ἐπίσης μόνος ὁ νόμος δύναται νὰ ὀνομάσῃ τὰς γλῶσσας, ἃς προστατεύει τὸ ἄρθρον 19 τοῦ συντάγματος. Ἡ ἐπὶ τούτων κρίσις δὲν δύναται ν' ἀφεθῇ μήτε εἰς τὴν διοικητικὴν βίαν τῆς Κυβερνήσεως, μήτε εἰς τὴν διαδικασίαν τῶν δικαστηρίων. Ἐπὶ δὲ πᾶσι τούτοις ὁ νόμος ὀφείλει νὰ διακρίνῃ δύο ἐννοίας, τὰς ὁποίας τὸ πολυθρύλλητον ἄρθρον 19 αὐτὸ τοῦτο ταυτίζει, ἤτοι ἐθνότητας καὶ φυλάς.

Κατὰ δεύτερον λόγον δέον νὰ καθορισθῶσι τὰ γνωρίσματα, δι' ὧν θὰ καθορίζηται ἡ ἐθνότης τοῦ ἀτόμου ὑποκειμενικῶς. Ἡ ἀρχαιοτέρα ἔννοια τῆς ἐθνότητος συνδέεται πρὸς τὴν καταγωγήν· ἐσήμαινε δηλαδὴ κοινότητα καταγωγῆς, ἥτις ἔχει βεβαίως σημασίαν εἰς τὴν πρωτόγονον βαθμίδα τοῦ πολιτισμοῦ, ὅτε καὶ ἡ κίνησις τοῦ λαοῦ εἰς ἀπολιτίστους χρόνους εἶναι ἐλαχίστη. Ἡ δὲ νεωτέρα ἔννοια ἀναφέρεται εἰς τὴν κοινότητα τῆς πνευματικῆς κτήσεως, τὸν πολιτισμόν. Ἡ ἐθνότης κατὰ τὴν ἀρχαίαν σημασίαν ἐπιβάλλεται εἰς τὸ ἄτομον ὑπὸ τῶν πραγμάτων, κληρονομεῖται καὶ εἶναι ἀμετάβλητος. Κατὰ δὲ τὴν νεωτέραν ἀντίληψιν σημαίνει αἴσθημά τι συμπαθείας, συναισθησίν τινα ἑνότητος καὶ συνταυτήσεως πρὸς τὴν ἱστορίαν καὶ τὸ μέλλον, ὅπως καὶ πρὸς τὸ παρόν, ἑνὸς λαοῦ, πρὸς τὸν πολιτισμὸν αὐτοῦ. Κατὰ τὴν ἀντίληψιν δὲ ταύτην ἡ ἐθνότης εἶναι ἀπόῤῥοια τῆς ἰδίας πνευματικῆς δράσεως, εἶναί τι, ἂν μὴ ἐπ' ἀπείρον, πάντως ὅμως ἀποθεκτὸν καὶ κατ' ἀκολουθίαν δὲν εἶναι ἀμετάβλητος, ἀλλὰ τοὐναντίον ἐπιδεκτικὴ ἀφομοιώσεως. Γεφυροῦσι τὸς δύο ἐννοίας, οἱ τὸ κῦρος ἐν τούτῳ εἰς τὴν θρησκείαν ἢ τὴν γλῶσσαν, τὴν μητρικὴν ἢ καθωμιλημένην, ἀναγνωρίζοντες. Ἡ γλῶσσα καὶ ἡ θρησκεία εἶναι ὄντως οἱ πρῶτοι καὶ σημαντικώτατοι παράγοντες τοῦ πολιτισμοῦ, εἶναι δ' ἀμφότερα πνευματικὰ καὶ οὐχὶ φυσικὰ πράγματα, ὡς ἡ καταγωγή. Καὶ ἐν τούτοις Θρησκεία καὶ γλῶσσα, τοὐλάχιστον ἡ μητρική, εἶναι συγκεκαλυμμένα κατηγορήματα τῆς ἰδέας τῆς καταγωγῆς· διότι εἰς ἀμφότερα τὸ παιδίον παιδεύεται, ἀφ οὗ σχεδὸν πάντοτε ἐν τῇ οἰκογενείᾳ του αὐξάνεται.

ΤΟ ΠΡΟΣ ΤΗΝ Α. ΜΑΚΑΡΙΟΤΗΤΑ ΨΗΦΙΣΜΑ ΤΩΝ ΒΑΡΩΣΙΩΝ

Ἐν τισι τῶν Κυριακῶν ἐφημερίδων ἐδημοσιεύθη ψήφισμα τῶν Βαρωσίων πρὸς τὴν Α. Μακαριότητα, δι' οὗ διαμαρτύρονται κατ' Αὐτῆς ὅτι καταβάλλει πᾶσαν προσπάθειαν καὶ ἐνέργειαν ὅπως μεταφέρῃ τὴν ἀπὸ ἀμνημονεύτων χρόνων τελουμένην ἐν Βαρωσίοις ἐμπορικὴν πανήγυριν τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα εἰς τὸ ὁμώνυμον παρὰ τὴν Ἔγκωμην μοναστήριον,... ἥτις πραγματοποιουμένη, θέλει προξενήσει ἀνυπολόγιστον ζημίαν εἰς τὰ συμφέροντα ἀμφοτέρων τῶν πόλεων». Ἐν πρώτοις δὲν εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἡ Α. Μακαριότης καταβάλλει πᾶσαν προσπάθειαν καὶ ἐνέργειαν ὅπως μεταφέρῃ τὴν ἐμπορικὴν πανήγυριν, (οὔτε ἔχει τὴν δύναμιν πρὸς τοῦτο) οὔτε παρὰ τῇ Κυβερνήσει ἐνεργεῖ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον. Ὁ Μακαριώτατος συνέλαβε τὴν εὐσεβῆ καὶ παντὸς ἐπαίνου ἄξιαν ἰδέαν καὶ ἀπεφάσισε πράγματι τὴν πραγμάτωσιν αὐτῆς, ὅπως τελῇ κατ' ἔτος τῇ 11 Ἰουνίου ἀρχιερατικὴν λειτουργίαν ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα, νομίζων ὅτι οὕτω πράττων, ἐκτελεῖ καθῆκον ἐπιβαλλόμενον, τιμῶν καὶ γεραίρων Κύπριον Ἀπόστολον, εἰς Ὃν ὀφείλει τὸ πᾶν ἡ ἀποστολικὴ καὶ αὐτοκέφαλος Κυπριακὴ Ἐκκλησία ὑπὲρ τῆς τηρήσεως τῶν προνομίων τῆς ὁποίας ἀπ' αἰώνων καὶ ἐπὶ δεκαετίαν ὅλην τοῦ παρόντος αἰῶνος ὁ Κυπριακὸς λαὸς ἠγωνίζετο, μεταξὺ τῶν πρώτων εἰς τὸν εὐγενῆ τοῦτον ἀγῶνα ὄντων καὶ τῶν εὐσεβῶν καὶ φιλοπατρίδων Βαρωσίων.

Ἂν ὅμως σὺν τῷ χρόνῳ, ἕνεκα τῆς συρροῆς τοῦ εὐσεβοῦς Κυπριακοῦ λαοῦ εἰς τὴν ἱερὰν τοῦ Ἀποστόλου μονὴν πρὸς ἐκτέλεσιν θρησκευτικοῦ καθήκοντος, διὰ τὴν λαμπρότητα τῆς τελετῆς καὶ δι' ἄλλων μέσων, ἅτινα θὰ μετὰ χειρισθῇ ὁ Μηκαριώτατος διὰ νὰ τιμήσῃ ὅσον τὸ δυνατὸν τὸ σέμνωμα καὶ ἀγλάϊσμα τῆς Κυπριακῆς ἐκκλησίας, ἐλαττωθῇ, ἢ καὶ μετατεθῇ ὅλως ἡ πανήγυρις, τοῦτο δὲν εἶνε λόγος ἰσχυρὸς, ὥστε ν' ἀναγκασθῇ ὁ Μακαριώτατος νὰ παρατηθῇ τῆς παντὸς ἐπαίνου ἀξίας καὶ δικαίας ἀποφάσεώς του. Ὑπεράνω πάντοτε τοῦ ὑλικοῦ συμφέροντος ἱστανται τὰ ἰδεώδη αἰσθήματα ὧν ἡ ἐκπλήρωσις περιποιεῖ τιμὴν καὶ δόξαν εἰς πάντα λαὸν καὶ δὴ εἰς τὸν ἑλληνικόν, ὅστις εἶνε ὁ κατ' ἐξοχὴν λαὸς τῶν ὑψηλῶν ἰδεῶν καὶ τῶν εὐγενῶν αἰσθημάτων. Ἂν εἰς τοὺς φίλους Βαρωσίους ἔθετέ τις τὸ ἐρώτημα: Εἶνε δίκαιον καὶ καθῆκον τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, τοῦ διαδόχου τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα, ὅπως οὗτος καταβάλῃ πᾶσαν προσπάθειαν καὶ ἐνέργειαν διὰ νὰ ἑορταζῆται ὅσον τὸ δυνατὸν μεγαλοπρεπέστερον ἡ μνήμη τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς Κυπριακῆς ἐκκλησίας ἢ ὄχι, τί θὰ ἀπήντων; Βεβαίως ἡ ἀπάντησις θὰ ἦτο καταφατική. Τούτου τεθέντος πρὸς τι μὴν τῶν ἐὐσεβῶν Βωσίων βεβαίου καὶ πραγματικοῦ, τί ἐπεβάλλετο αὐτοῖς νὰ πράξωσιν; Μία καὶ μόνη λογικὴ ἀπάντησις δύναται νὰ δοθῇ εἰς τὴν ἐρώτησιν ταύτην· νὰ σκεφθῶσι μετὰ τοῦ Μακαριωτάτου ὡς τέκνα μετὰ πατρὸς, τίνι τρόπῳ εἶνε δυνατὸν καὶ ὁ εὐγενὴς τοῦ Μακαριωτάτου πόθος εἰς ὅλον τὸν Κυπριακὸν λαὸν νὰ πραγματοποιηθῇ καὶ ἡ πόλις τῶν Βαρωσίων, εἰ δυνατόν, νὰ μὴ ζημιωθῇ. Ἂν ὅμως οὕτως εἶχε τὸ πρᾶγμα καὶ οὕτως ἐφρόνουν οἱ φίλοι Βαρώσιοι, τότε ἦσαν ὅλως περιττοὶ αἱ ἀπειλαί, ὅλως περιττὰ τὰ συλλαλητήρια, κατὰ τοιοῦτο μᾶλλον, καθ' ὅσον, ὡς ἐπληροφορήθημεν, ὁ Μακαριώτατος ὑπεσχέθη τοῖς ἀξιοτίμοις τῶν Βαρωσίων ἀντιπροσώποις νὰ μελετήσῃ μετ' αὐτῶν ὀπὸ τοιαύτην ἔποψιν τὸ ζήτημα, περιττὴ δὲ παντάπασιν ἡ παράκλησις των πρὸς τὴν Α. Ἐξοχότητα ὅπως μὴ ὑποβοηθήσῃ τὴν Α. Μακαριότητα εἰς τὴν πραγμάτωσιν τῆς ἀδίκου Αὐτῆς ἀποφάσεως. Ἡ ἀνάγνωσις τοῦ ψηφίσματος τούτου ἐνεποίησέ μοι, πιστεύω δὲ καὶ παντὶ ὀρθοδόξῳ Κυπρίῳ ἀληθῆ κατάπληξιν. Ὁμολογῶ ὅτι οὔτε παρόμοιόν ποτε οὔτε παραδέχομαι ὅτι οἱ αἰσθηματίαι καὶ ἀξιοπρεπεῖς Βαρώσιοι ἦτο ἐνυατὸν νὰ συντάξωσι καὶ στείλωσιν καὶ δὴ δημοσιεύσωσι τοιοῦτον πρὸς τὴν Α. Μακαριότητα τὸν Ἀρχιεπίσκοπον ἡμῶν ψήφισμα. Τὸ ψήφισμα τοῦτο κατὰ τὴν ταπεινήν μου γνώμην εἶνε ὕβρις κατὰ τῶν εὐγενῶν τῶν φίλων Βαρωσίων αἰσθημάτων, ὕβρις κατὰ τῆς εὐγενοῦς, εὐσεβοῦς καὶ δικαίας τοῦ μεγαλοῦδεάτου Ποιμενάρχου μας, ὕβρις κατὰ τῆς ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἔθνους. Πεποίθαμεν δὲ ὅτι καὶ οἱ φίλοι Βαρώσιοι ἠθὰ συνομολογήσωσιν, ἂν μετὰ σοβαρότητος καὶ ψυχραίμως ἀναγνώσωσι τὰ γραφόμενά μας.

«Ὁ λαός, λέγει τὸ ψήφισμα, τῶν πόλεων Βαρωσίων καὶ Ἀμμοχώστου, λαβὼν γνῶσιν τῆς προθέσεως τῆς Α. Μακαριότητος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ τῶν παρὰ τῇ Κυβερνήσει ἐνεργειῶν Του ὅπως μεταφέρῃ τὴν ἀπὸ ἀμνημονεύτων χρόνων τελουμένην ἐν Βαρωσίοις ἐμπορικὴν πανήγυριν τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα εἰς τὸ ὁμώνυμον παρὰ τὴν Ἔγκωμην μοναστήριον,... ἥτις πραγματοποιουμένη, θέλει προξενήσει ἀνυπολόγιστον ζημίαν εἰς τὰ συμφέροντα ἀμφοτέρων τῶν πόλεων». Ἐν πρώτοις δὲν εἶνε ἀληθὲς ὅτι ἡ Α. Μακαριότης καταβάλλει πᾶσαν προσπάθειαν καὶ ἐνέργειαν ὅπως μεταφέρῃ τὴν ἐμπορικὴν πανήγυριν, (οὔτε ἔχει τὴν δύναμιν πρὸς τοῦτο) οὔτε παρὰ τῇ Κυβερνήσει ἐνεργεῖ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον. Ὁ Μακαριώτατος συνέλαβε τὴν εὐσεβῆ καὶ παντὸς ἐπαίνου ἄξιαν ἰδέαν καὶ ἀπεφάσισε πράγματι τὴν πραγμάτωσιν αὐτῆς, ὅπως τελῇ κατ' ἔτος τῇ 11 Ἰουνίου ἀρχιερατικὴν λειτουργίαν ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα, νομίζων ὅτι οὕτω πράττων, ἐκτελεῖ καθῆκον ἐπιβαλλόμενον, τιμῶν καὶ γεραίρων Κύπριον Ἀπόστολον, εἰς Ὃν ὀφείλει τὸ πᾶν ἡ ἀποστολικὴ καὶ αὐτοκέφαλος Κυπριακὴ Ἐκκλησία ὑπὲρ τῆς τηρήσεως τῶν προνομίων τῆς ὁποίας ἀπ' αἰώνων καὶ ἐπὶ δεκαετίαν ὅλην τοῦ παρόντος αἰῶνος ὁ Κυπριακὸς λαὸς ἠγωνίζετο, μεταξὺ τῶν πρώτων εἰς τὸν εὐγενῆ τοῦτον ἀγῶνα ὄντων καὶ τῶν εὐσεβῶν καὶ φιλοπατρίδων Βαρωσίων.

Ἂν ὅμως σὺν τῷ χρόνῳ, ἕνεκα τῆς συρροῆς τοῦ εὐσεβοῦς Κυπριακοῦ λαοῦ εἰς τὴν ἱερὰν τοῦ Ἀποστόλου μονὴν πρὸς ἐκτέλεσιν θρησκευτικοῦ καθήκοντος, διὰ τὴν λαμπρότητα τῆς τελετῆς καὶ δι' ἄλλων μέσων, ἅτινα θὰ μετὰ χειρισθῇ ὁ Μηκαριώτατος διὰ νὰ τιμήσῃ ὅσον τὸ δυνατὸν τὸ σέμνωμα καὶ ἀγλάϊσμα τῆς Κυπριακῆς ἐκκλησίας, ἐλαττωθῇ, ἢ καὶ μετατεθῇ ὅλως ἡ πανήγυρις, τοῦτο δὲν εἶνε λόγος ἰσχυρὸς, φρονοῦμεν, ὥστε ν' ἀναγκασθῇ ὁ Μακαριώτατος νὰ παρατηθῇ τῆς παντὸς ἐπαίνου ἀξίας καὶ δικαίας ἀποφάσεώς του. Ὑπεράνω πάντοτε τοῦ ὑλικοῦ συμφέροντος ἱστανται τὰ ἰδεώδη αἰσθήματα ὧν ἡ ἐκπλήρωσις περιποιεῖ τιμὴν καὶ δόξαν εἰς πάντα λαὸν καὶ δὴ εἰς τὸν ἑλληνικόν, ὅστις εἶνε ὁ κατ' ἐξοχὴν λαὸς τῶν ὑψηλῶν ἰδεῶν καὶ τῶν εὐγενῶν αἰσθημάτων. Ἂν εἰς τοὺς φίλους Βαρωσίους ἔθετέ τις τὸ ἐρώτημα: Εἶνε δίκαιον καὶ καθῆκον τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, τοῦ διαδόχου τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα, ὅπως οὗτος καταβάλῃ πᾶσαν προσπάθειαν καὶ ἐνέργειαν διὰ νὰ ἑορταζῆται ὅσον τὸ δυνατὸν μεγαλοπρεπέστερον ἡ μνήμη τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς Κυπριακῆς ἐκκλησίας ἢ ὄχι, τί θὰ ἀπήντων; Βεβαίως ἡ ἀπάντησις θὰ ἦτο καταφατική. Τούτου τεθέντος πρὸς τι μὴν τῶν ἐὐσεβῶν Βωσίων βεβαίου καὶ πραγματικοῦ, τί ἐπεβάλλετο αὐτοῖς νὰ πράξωσιν; Μία καὶ μόνη λογικὴ ἀπάντησις δύναται νὰ δοθῇ εἰς τὴν ἐρώτησιν ταύτην· νὰ σκεφθῶσι μετὰ τοῦ Μακαριωτάτου ὡς τέκνα μετὰ πατρὸς, τίνι τρόπῳ εἶνε δυνατὸν καὶ ὁ εὐγενὴς τοῦ Μακαριωτάτου πόθος εἰς ὅλον τὸν Κυπριακὸν λαὸν νὰ πραγματοποιηθῇ καὶ ἡ πόλις τῶν Βαρωσίων, εἰ δυνατόν, νὰ μὴ ζημιωθῇ. Ἂν ὅμως οὕτως εἶχε τὸ πρᾶγμα καὶ οὕτως ἐφρόνουν οἱ φίλοι Βαρώσιοι, τότε ἦσαν ὅλως περιττοὶ αἱ ἀπειλαί, ὅλως περιττὰ τὰ συλλαλητήρια, κατὰ τοιοῦτο μᾶλλον, καθ' ὅσον, ὡς ἐπληροφορήθημεν, ὁ Μακαριώτατος ὑπεσχέθη τοῖς ἀξιοτίμοις τῶν Βαρωσίων ἀντιπροσώποις νὰ μελετήσῃ μετ' αὐτῶν ὀπὸ τοιαύτην ἔποψιν τὸ ζήτημα, περιττὴ δὲ παντάπασιν ἡ παράκλησις των πρὸς τὴν Α. Ἐξοχότητα ὅπως μὴ ὑποβοηθήσῃ τὴν Α. Μακαριότητα εἰς τὴν πραγμάτωσιν τῆς ἀδίκου Αὐτῆς ἀποφάσεως, παρέκλησις οὐ μόνον ὑβριστικὴ πρὸς τε τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὸ ἔθνος, ἀλλὰ καὶ ἥκιστα ἀξιοπρεπὴς διὰ τοὺς γράφοντας.

Διὰ τῆς παρακλήσεως ταύτης παρίσταται ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, ὁ θρησκευτικὸς καὶ ἐθνικὸς ἡμῶν ἀρχηγός, ὅτι ζητεῖ νὰ ἀδικήσῃ τὸ ποίμνιόν του καὶ παρακαλεῖται ξένος πολιτικὸς ἄρχων ὡς δίκαιος, καὶ ἀμερόληπτος νὰ ἐμποδίσῃ ἄδικον ἀπόφασιν καὶ νὰ ἐμποδίσῃ μάλιστα αὐτὸν δι' οἱουδήποτε μέσου, τρόπου, δηλαδὴ καὶ δι' ἐπεμβάσεως εἰς τὰ θρησκευτικὰ ἡμῶν πράγματα καὶ διὰ τῆς βίας ἐν ἀνάγκῃ!!!

Τοῦτο εἶνε λίαν βαρὺ διὰ τὸν ἐν θουσιώδη εὐσεβῆ καὶ φιλόπατριν Κυπριακὸν λαὸν πλῆγμα. Πεποίθαμεν δὲ ὅτι καὶ οἱ φίλοι Βαρώσιοι θὰ ὁμολογήσωσι μεθ' ἡμῶν τὴν βαρύτητα καὶ σοβαρότητα τῆς πράξεώς των καὶ θὰ σπεύσωσι νὰ ἐπανορθώσωσι τὸ σφάλμα των. Ἡ πρᾶξις τοῦ Μακαριωτάτου δὲν εἶνε ἄδικος· εἶνε τοὐναντίον δικαιωτάτη καὶ παντὸς ἐπαίνου ἀξία καὶ ὡς τοιαύτη θεωρεῖται ὑπὸ σύμπαντος τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ, μηδ' αὐτῶν τῶν φίλων Βαρωσίων ἐξαιρουμένων. Ἀλλὰ καὶ ἄδικος ἂν ἦτο πράγματι, ἐπετρέπετο εἰς ἕλληνας τοιαύτη πρὸς θρησκευτικὸν ἀρχηγὸν συμπεριφορὰ, μειοῦσα τὸν πρὸς αὐτὸν σεβασμὸν καὶ ὑποβιβάζουσα εἰς τὴν συνείδησιν τῶν ξένων τὴν ἀπόλυτον πρὸς τοὺς θρησκευτικοὺς ἡμῶν ἀρχηγοὺς τοῦ εὐσεβοῦς Κυπριακοῦ λαοῦ ἐμπιστοσύνην καὶ τὸ ἄκρον φιλοδίκτιον αὐτῶν;

Πεποίθαμεν ὅτι ἡ ταπεινὴ ἡμῶν αὕτη γνώμη θέλει θεωρηθῇ ὑπὸ τῶν φίλων Βαρωσίων ὡς ἀπορρέουσα καὶ ὑπαγορευομένη ἐξ ἀγαθῆς βουλήσεως, ἐκ φιλικῶν συναισθημάτων καὶ ἐξ ἀγάπης πρὸς τὴν πρὸς ἀλλήλους ἀγάπην, πρὸς ἀμοιβαίαν ἐκτίμησιν, πρὸς τὴν εἰρήνην καὶ τὴν ὁμόνοιαν, δι' ὧν καὶ μόνον κατορθοῦται ἡ πρόοδος καὶ ἡ εὐθαιμονία παντὸς λαοῦ.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΕΡΔΙΟΥ

ΣΧΟΛΙΚΗ ΜΟΥΣΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΡΙΤΗ ΕΠΗΥΞΗΜΕΝΗ

ΚΑΤΑ ΤΟ ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ βιβλιοπωλεῖα τῆς Κύπρου καὶ ἐν τῷ Τυπογραφείῳ ἡ «Λευκωσία».

ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ
ΥΠΕΡ ΤΗΣ Α' ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΠΥΡΟΒΟΛΑΡΧΙΑΣ

Ο ΟΜΙΛΟΣ ΕΙΣ ΚΟΙΛΑΝΙΟΝ

Ἀπὸ τῆς Τρίτης 18 λήγοντος εἰσῆλθομεν εἰς τὴν ζώνην τῶν χιόνων καὶ τῶν παγετῶν ἐν τῇ κωμοπόλει Κοιλανίῳ, ὅπου ὁ Διδ. Ὅμιλος ἐγένετο ἀσπασίως δεκτὸς καίτοι ἀπροδόκητος ἐπεφάνη διαλύσας τὴν ναρκώδη χειμερινὴν σιγὴν τοῦ χιονοσκεποῦς περιβάλλοντος διὰ τυμπανοκρουσίας καὶ σαλπισμάτων ρυθμικῶν ὑπὸ σάλπιγγος ἑλληνικῆς. Ἀνερχόμεθα πρὸς τὴν κωμόπολιν κατάλευκον καὶ μαρμαίρουσαν βαίνοντες ὡς ἐπὶ ἀποκεκρυσταλλωμένου ὑποστρώματος χιόνος ἐνῷ συχναὶ νιφάδες νέας χιόνος διαστίζουσι τὰς βαθυκυάνους στολὰς τοῦ Ὁμίλου, αἵτινες ἐπιθέτουσι βαθμηδὸν παλλεύκους ἀργυρᾶς ἐπωμίδας καὶ ἐπαργυροῦσι τὰ γείσα τῶν ἑλληνικῶν πιλικίων αὐτοῦ.

Πρὸ τοῦ στρατιωτικοῦ τούτου θορύβου ἀνοίγονται ἀλλεπαλλήλως αἱ θύραι τῶν κλιμακηδὸν ὑπερκειμένων οἰκιῶν, σχηματίζουσαι ἐπὶ τοῦ καταλεύκου ἐξ ἀπόπτου ἐδάφους μεγάλα μαῦρα ὀρθογώνια καὶ ἀπὸ τούτων καὶ ἐπὶ τῶν χιονοσκεπῶν δωματίων ἐπιφαίνονται διάφοροι μορφαὶ ἀλλεπαλλήλως πυκνούμεναι καὶ ποικίλλουσαι τὸ γένος καὶ τὴν ἡλικίαν καὶ ἀναζητοῦσαι διὰ ζωηρῶν τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ προσώπου κινήσεων τὴν διεύθυνσιν, ἐξ ἧς προέρχονται τὰ σαλπίσματα καὶ ἡ τέως οἰωνεὶ νεκρὰ κωμόπολις ἐξεγείρεται καὶ πληροῦται βοῆς καὶ θορύβου. Οἱ μαθητικοὶ ὅμιλοι πρὸ μιᾶς ὥρας ἀπολυθέντες τοῦ σχολείου ἐξεχύθησαν ἀθρόοι εἰς τὰς ὁδοὺς ἀλαλάζοντες καὶ οἱ παρὰ τὴν ἑστίαν θερμαινόμενοι καὶ συγχορεύοντες χωρικοὶ δεξιοῦνται τὸν Ὅμιλον κατὰ τὴν διάβασίν του μετὰ φιλοφροσύνης ἀδελφικῆς. Ὁ κάλλιστος τοῦ χωρίου διδάσκαλος κ. Κ. Μιχαηλίδης ἐκ τῶν πρώτων προϋπαντήσας τὸν Ὅμιλον παραπονεῖται δικαίως διὰ τὴν ἀπροσδόκητον ἄφιξιν, ἧς ἕνεκεν δὲν ἐγένετο δυνατὸν νὰ δεξιωθῇ ἡ κωμόπολις τὸν Ὅμιλον μετὰ τῆς δεούσης ἐπισημότητος.

Ὁ Ὅμιλος προσεκλήθη καὶ ὁδηγήθη εἰς τὸν ἀρχαῖον ἀρχοντικὸν οἶκον τοῦ γηραιοῦ καὶ ὑπὸ ἀρχαικῆς φιλοπατρίας ἐμφορουμένου προὐχοντος τῆς κωμοπόλεως κ. Χ' Ἀριστείδου Κοιλανιέως, παρ' ᾧ ὁ Ὅμιλος ἔτυχεν ἐπὶ δύο ἡμέρας πατριαρχικῆς ὄντως φιλοξενίας. Ἐπειδὴ ἐπῆλθεν ἡ νύξ, καὶ αἱ νύκτες ἐνταῦθα εἶνε δριμέως παγετώδεις, δὲν ἐγένετο δυνατὸν κατὰ τὴν μέχρι τοῦδε ἐπικρατήσασαν συνήθειαν τοῦ Ὁμίλου νὰ τελεσθῇ τῇ αὐτῇ ἑσπέρᾳ πατριωτικὴ ἑσπερίς, πολλοὶ δ' ἄλλως τε κάτοικοι ἀπουσίαζον κομίζοντες οἴνους εἰς Λεμεσόν.

Τῇ πρωΐᾳ τῆς ἐπιούσης κατηρτίσθη Ἐπιτροπεία ἐπὶ τῶν ἐράνων ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Παναιδεσιμωτάτου χ' Οἰκονόμου Ἰωάννου καὶ μετὰ μεσημβρίαν ἐτελέσθη πατριωτικὴ ἡμερὶς ἐν τῷ Ἱ. ναῷ ἐνώπιον πάντων τῶν παρόντων κατοίκων, καὶ μετ' αὐτὴν ἤρξαντο οἱ ἔρανοι. Τῇ Πέμπτῃ μετὰ μεσημβρίαν ἐγένετο δευτέρα πατριωτικὴ ἡμερὶς εἰς ἣν προσῆλθον πολλῷ πλείονες, τῶν χωρικῶν διακοψάντων τὰ εἰς Λεμεσὸν ταξείδιά των χάριν τῶν πατριωτικῶν ἑορτῶν καὶ πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ πρὸς τὴν κοινὴν πατρίδα καθήκοντος, ἐν οἷς ὁ ἐνθουσιώδης τῆς κωμοπόλεως μουχτάρης κ. Ἄνδρ. Σωκράτους, ἀργὰ πληροφορηθεὶς τὴν παρουσίασιν τοῦ Ὁμίλου ἐν Ὁμόδει, ἔσπευσεν ἵνα συντελέσῃ εἰς τὴν εὐόδωσιν τοῦ πατριωτικοῦ σκοποῦ.

Παρὰ τὰς οἰκονομικὰς δοκιμασίας ἃς ἀπὸ μακροῦ ἤδη ὑπομένουσι τὰ Κρασοχώρια τῆς Λεμεσοῦ μόλις φέτος ἀνακουφισθέντα ὑπὸ τῆς τυχαίας καὶ καιρικῆς ὑπερτιμήσεως τῶν οἴνων αὐτῶν, οἱ φιλοπάτριδες Κοιλανιῶται μετὰ πατριωτικοῦ ζήλου εἰσέφερον πάντες ἐράνους ἕκαστος ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνάμεών αὐτῶν, ὅπερ δὲ τὰ μάλα ἐνθουσιαστικὸν καὶ αἱ γυναῖκες ἐν ἀμίλλῃ π

λει ἐφάλη ὁ πολυχρονισμὸς τοῦ Βασιλέως ἡμῶν, ὃν ἐπέστεψαν ζητωκραυγαὶ ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων, ὡς διαδόχου καὶ κληρονόμου τῶν Αὐτοκρατόρων τοῦ Βυζαντίου, ὑπὲρ τῆς Πανελληνίου ἐθνικῆς καὶ πολιτικῆς ἑνότητος καὶ τῆς ἑνώσεως τῆς Κύπρου μετὰ τῆς Μητρὸς Ἑλλάδος. Μετὰ τοῦτο ὁ κ. Ν. Καταλᾶνος ὡμίλησε πρὸς τὸ πλῆθος ἐξάρας τὴν Κυπριακὴν φιλοπατρίαν, ἥτις εἶνε ἐκδήλωσις λαμπρὰ τοῦ ὑποκαίοντος ὁλόκληρον τὸν Ἑλληνισμὸν πατριωτικοῦ πυρὸς, ὅπερ ἀρχὴν καὶ ἑστίαν ἔχει ἀκοίμητον τὴν ἀπ' αἰώνων ζωογονοῦσαν τὴν φυλὴν ἡμῶν ἐθνικὴν ψυχήν. Ἐπηκολούθησαν εἶτα ἀπαγγελίαι ὑπὸ τοῦ κ. Περδίου, ὑπὸ τοῦ Διδ. Ὁμίλου ᾄσματα ἐθνικὰ καὶ παρὰ μαθητῶν καὶ μαθητριῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων διεκρίθη ἐνθουσιώδης κορασὶς ἡ Κασσάνδρα Ἠρ. Μοδινοῦ. Τῇ ἐπιούσῃ κατηρτίσθη Ἐπιτροπεία ἐπὶ τῶν ἐράνων ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Ὁσιολογιωτάτου καὶ σεβασμοῦ Ἱερομονάχου, ἥτις καὶ ὑπελάβετο τοῦ πατριωτικοῦ ἔργου αὐτῆς.

Τὸ Ὅμοδος ἐδοκιμάσθη ὑπὲρ πάντα τὰ λοιπὰ Κρασοχώρια ὑπὸ τῆς οἰκομομικῆς δυσπραγίας καὶ ἐπεβαρύνθη διὰ χρεῶν ὑπερμέτρων, ἐξ ὧν ἀνακουφίζεται μόλις ἑφέτος ὑπὸ τῆς ἀπροσδοκήτου ἐκπιμήσεως τῶν οἴνων.

Ἐντούτοις οἱ πλεῖστοι τῶν παρόντων κατοίκων εἰσφέρουσι μετὰ ζήλου πατριωτικοῦ καὶ ἐλπίζομεν ὅτι καὶ τὸ Ὅμοδος θὰ παράσχῃ γενναίαν τὴν συμβολὴν των εἰς τὸ πατριωτικὸν ἔργον τῆς ἑλληνικωτάτης Κύπρου.

Ἐξηκολουθήσαμεν καὶ σήμερον Δευτέραν τοὺς ἐράνους, οἵτινες χωροῦσι καλῶς, καίτοι πολλοὶ τῶν κατοίκων ἀπουσιάζουσιν εἰς Λεμεσὸν κομίζοντες ἐκεῖ φορτία οἴνων.

Ο ΚΑΙΡΟΣ

Ὁ καιρὸς ἀπὸ τῆς πρωΐας τῆς σήμερον ἡ μᾶλλον ἀπὸ τῆς νυκτὸς μετετράπη εἰς βροχερὸν, καὶ ὑετὸς συνεχὴς πίπτει διαλύων τὰς χιόνας καὶ τοὺς πάγους, ἕνεκα δὲ τῆς διαλύσεως ταύτης τὸ ψῦχος ἐπιτείνεται καὶ ἡ πορεία ἕνεκα τοῦ σχηματιζομένου βαθέως πηλοῦ καθίσταται δυσχερής.

Ἐντούτοις ὁ Ὅμιλος ὀφείλει νὰ χωρήσῃ περαιτέρω ἀεικίνητος εἴτε ἐπὶ πάγων εἴτε ἐπὶ πηλῶν ἐνθαρρυνόμενος ὑπὸ τῆς Κυπρ. φιλοπατρίας καὶ ἐνισχυόμενος ὑπὸ τοῦ εὐλογοῦντος τὸ ἔργον του Θεοῦ.

Ἐν Ὁμόδι τὸν Ὅμιλον ἐφιλοξένησε θερμότατα καὶ φιλοφρονέστατα ὁ κ. Ἡρόδ. Μοδινὸς, πρὸς ὃν δημοσίᾳ ὀφείλεται χάρις καὶ εὐγνωμοσύνη.

Ὅμοδος τῇ 24 Ἰανουαρ. 1911.

Ο ΠΕΡΙΟΔΕΥΩΝ

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣΧΕΔΙΟΥ ΤΟΥ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΥ ΧΑΡΤΟΥ

Ἡ Συντακτικὴ τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Κυπρ. Ἐκκλησίας Ἐπιτροπεία πλὴν δύο μελῶν αὐτῆς τοῦ Μ. Πρ. Κυρηνείας καὶ τοῦ Ἱερολογ. κ. Μακαρίου συνῆλθεν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Ἀγ. Κιτίου εἰς νέας συνεδριάσεις. Κατ' αὐτὰς ἐνεκρίθη γενικῶς τὸ προσχέδιον μετὰ τῶν ἑξῆς κυριωτέρων τροποποιήσεων. Πρῶτον ὡς πρὸς τὴν Ἱ. Σύνοδον ἀπεφασίσθη νὰ συνέρχεται ἅπαξ τοῦ ἔτους τακτικῶς καὶ οὐχὶ δίς. Ὡς πρὸς τὰς ἐπισκοπικὰς περιφερείας ὡρίσθη ὅπως μὴ εἶνε ὑποχρεωτικαὶ αἱ ἐν τῷ προσχεδίῳ ἀναγραφεῖσαι ἕδραι.

Τὸ 14 ἄρθρον ἐτροποποιήθη οὕτως ὥστε δὲν θεωρεῖται ὑποχρεωτικὴ ἡ πρόληψις βοηθῶν ἐπισκόπων ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, καὶ τῶν Ἀγ. Κιτίου καὶ Κυρηνείας. Δύναται ὅμως πᾶς ἐπίσκοπος νὰ προσλάβῃ τοιοῦτον ἂν ἐπιβάλλῃ τοῦτο ἐκκλησιαστικὴ ἀνάγκη. Ἐὰν προσληφθῶσι τοιοῦτοι θὰ ἔχωσι σειρὰν μετὰ τοὺς ἐπισκόπους καὶ κατὰ τὴν τάξιν τῆς ἐπισκοπῆς εἰς ἣν ἀνήκουσιν.

Ἄρθρ. 17. Ὡς πρὸς τὰ προσόντα τῶν μελλόντων ἀρχιερέων προσετέθη ὅτι πρέπει νὰ εἶνε Κύπριοι, καὶ ἀφῃρέθη δ' ὅτι πρέπει νὰ ἔχωσι διατελέσει Καθηγηταὶ Ἱερῶν, βοηθοὶ ἐπισκόπων κλ. κλ.

Ἄρθρον 18. Ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς Ἐκλογῆς Ἀρχιεπισκόπου καὶ Ἐπισκόπων τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπείας διεφώνησαν. Φαίνεται ὅτι τὸ καθεστὼς θέλει ἐπικρατήσει περιοριζομένου μόνον τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀντιπροσώπων τὰ πλεῖστα μέλη συνεφώνησαν ὅπως οἱ εἰδικοὶ ἀντιπρόσωποι ἐκλέγωνται ὑπὸ γενικῆς Συνελεύσεως συγκροτουμένης ἐκ τῶν ἐπιτρόπων τῶν ἐνοριακῶν ναῶν, τοῦ ὀρθοδόξου μουχτάρη καὶ τῶν ἀζάδων χωρίων, τῶν μελῶν τῆς Ἑλλην. χωρικῆς Ἐπιτροπείας καὶ τῶν ἱερέων.

Ἄρθρον 20. Ὁ τρόπος ἐξελέγξεως τοῦ κύρους τῶν ἐκλογῶν ὑπὸ συζήτησιν. Προϋτάθησαν ὡς κριταὶ τῶν ἐνστάσεων εἷς ἢ δύο Ἕλληνες δικασταί.

Ἄρθρ. 39. Παρελείφθη ὅτι ὁ μέλλων ἱερεὺς ὀφείλει νὰ προσάγῃ πιστοποιητικὰ κ.λ.

Ἄρθρ. 40 ἀπεσβέσθη.

Ἄρθρ. 4ον, ἀπαγορεῦον τὸ νὰ περιφέρωνται ἱερεῖς ἀπὸ κοινότητος εἰς κοινότητα ἐξηλείφθη.

Ἄρθρ. 50. ἐξηλείφθη.

Ὡς πρὸς τὰς Ἐνοριακὰς Περιφερείας γενικῶς ὑπάρχει διαφωνία· οὐδεμία ὁριστικὴ ἐλήφθη ἀπόφασις.

Ὡς πρὸς τὰ τοῦ Γάμου καὶ τῶν Διαζυγίων οὐδεμία ἐλήφθη ἀπόφασις· ὡρίσθη ἐπιτροπεία πρὸς κανονισμὸν τούτων ἀποτελουμένη ἐκ τῶν κ.κ. Ἰ. Οἰκονομίδου, Θ. Θεοδότου καὶ Π. Κωνσταντινίδου.

Ὡς πρὸς τὰς Μονὰς τὰ ἄρθρα 89 καὶ 39 ἀφορῶντα δικαίωμα τῆς Συνόδου πρὸς διάλυσιν Μονῆς ἢ ἐπιβολὴν εἰς τοιαύτην ὡρισμένου σκοποῦ, συντηρήσεως περιοδικοῦ κ.λ. ἀπηλείφθησαν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ

Ἄρθρ. 103. Ἐδιχάσθησαν αἱ γνῶμαι ἂν πρέπῃ νὰ ὑπάρχῃ Οἰκονομικὸν Συμβούλιον. Ἐὰν ὑπάρξῃ θ' ἀποτελῆται ἐκ 4 Ἀρχιερέων, Ἡγουμ. Κύκκου καὶ 5 λαϊκῶν ἐκλεγομένων ἀνὰ ἑνὸς ὑπὸ ἑκάστης Θρονικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἑνὸς ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων Βουλευτῶν.—Διάρκεια ὑπηρεσίας ἀμίσθου πενταετία.

Ἄρθρ. 105 ἀπηλ. ἐδ. δ'.

Ἄρθρ. 106. Οἰκονομικαὶ ἐπιτροπαὶ θρόνων ἀποτελοῦνται ἐξ ἑνὸς ἐπισκόπου 3 ἄλλων κληρικῶν ὑπ' αὐτῶν διορίζομένων καὶ 4 λαϊκῶν δι' ἐκλογῆς.

Ἄρθρ. 119. Τὴν Διαχειριστικὴν Ἐπιτρ. Γενικοῦ Ἐκκλ. Ταμείου ἀποτελοῦσιν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, Ἡγουμ. Κύκκου καὶ εἷς λαϊκὸς διοριζόμενος ὑπὸ Ἐκκλ. Οἰκονομ. Συμβουλίου.

Ὡς πρὸς τὰς προσόδους τοῦ Ἐκκλ. Ταμείου ἐπεκράτησεν ἡ γνώμη οἱ ἐνοριακοὶ ναοὶ νὰ συνεισφέρωσι 2 ο)ο ὅταν ἔχωσι πρόσοδον ἀνωτέραν τῶν 100 λ., τὰ ταμεῖα τῶν θρόνων τὸ 1)10 καὶ αἱ μοναὶ ἐπίσης.

Ἄρθρ. 120. ἀπηλείφθη τὸ ἐδ. δ' δι' οὗ κατελέγετο ὡς πόρος τῶν ἐνοριακῶν ταμείων αἱ συνδρομαὶ τῶν οἰκογενειῶν.

Τὸ προσχέδιον ὡς ἐτροποποιήθη θέλει ὑποβληθῆ εἰς τὴν Ἱ. Σύνοδον ἤτις ἁπλῶς θέλει ἐπεξεργασθῆ τοῦτο χωρὶς νὰ ἐπικυρώσῃ αὐτό· μεθ' ὃ θέλει ὑποβληθῆ εἰς μικτὴν Συνέλευσιν ἐκ κληρικῶν καὶ λαϊκῶν ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ ἐξ ἧς θέλει ἐπανέλθει εἰς τὴν Ἱ. Σύνοδον ὅπως λάβῃ τελειωτικὴν μορφὴν ὁπότε ἡ θὰ ἐφαρμοσθῆ πρὸς δοκιμασίαν ἐπί τι χρονικὸν διάστημα χωρὶς νὰ διελθῇ διὰ τοῦ Νομοθετικοῦ ἢ θὰ λάβῃ ἐξ ἀρχῆς τὸ κῦρος τοῦ νόμου.

Η ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ!
ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

Ἡ ἐπαγγελλομένη τὴν ἀνεξάρτητον μεγαλόσχημος ἐφημερὶς τῆς πρωτευούσης κατασκευάζουσα ἀπάντησιν δῆθεν —πράγματι ἀηδέστατον συμπίλημα προϊόντων εὐτραπελίας καὶ μικροπονηρίας—εἰς ἄρθρον τοῦ κ. Κωνσταντινίδου ἐν τῷ «Κ. Φύλακι» ἐξ ἀφορμῆς τοῦ Ἱεροδιδασκαλείου θεωρεῖ κατάλληλον τὴν εὐκαιρίαν ὅπως ἐπιτεθῇ καὶ πάλιν ἐναντίον τῆς Α. Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου χωρὶς νὰ ἀποκτολμᾷ νὰ εἰσέλθῃ εἰς σοβαρὰν τοῦ ζητήματος ἐξέτασιν, ὡς ἐμπρέπει εἰς σπουδαιολογοῦσαν δημοσιογραφίαν. Μὴ ἐπιθυμοῦντες ὅμως ἡμεῖς ὅπως ἀσχοληθῶμεν ἐπὶ τῶν γραφομένων ἀνθρώπου ἐμφανιζομένου ἀπὸ στήλης ἐφημερίδος διὰ τὸν μόνον πολλάκις λόγον τοῦ νὰ προκαλέσῃ τοὺς γέλωτας τῶν συνδρομητῶν τῆς κρυπτομένης ὑπὸ διαφανέστατον πέπλον ἀνεξαρτησίας ἐφημερίδος, περιοριζόμεθα εἰς τὸ νὰ καταστήσωμεν γνωστὸν εἰς τὸ κοινὸν τὸν κίριον λόγον τῆς κατὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου συστηματικῆς ἀπό τινος καταφορᾶς τῆς σεμνῆς «Ἐλευθερίας». Καὶ ὁ λόγος οὗτος εἶνε ἁπλούστατα διότι πρὸ τριῶν ἢ τεσσάρων, ὡς τυχαίως ἐπληροφορήθημεν, ἑβδομάδων, ἐπεστράφη ὑπὸ τῆς Α. Μ. τὸ φύλλον, ὅπερ εἶνε ὄργανον τῶν ἀνεξαρτήτων καὶ ἀμερολήπτων ἐπεστράφη δὲ διότι ἡ Διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος ἀπῄτησεν £1.10.0. διὰ δημοσίευμά τι τοῦ Ἀρχιεπισκόπου. Ἰδοὺ τὸ αἴτιον τοῦ χόλου ἐφημερίδος ἐχούσης τόσας ἀξιώσεις, χόλου μεταγγιζομένου ὑπὸ τῶν ἀνεξαρτήτων εἰς τὰς γραμμὰς τῶν ἄρθρων αὐτῶν περὶ τῶν ζητημάτων τοῦ ἑορτασμοῦ τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα καὶ τοῦ Ἱεροδιδασκαλείου. Ὦ λάμψις τοῦ χρυσοῦ! πόσον εἶναι θαυματουργὸς εἰς τὰ ὄμματα τῶν δούλων σου ἡ γοητεία σου! Δι' ὅσα γράφει ἡ ἀνεξάρτητος διὰ τὸν «Κυπριακὸν Φύλακα» ἐπαφίεμεν κριτὴν τὴν δημοσίαν γνώμην.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ

Αὔριον, ἐπέτειον τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν, ἄγεται ἡ καθιερωμένη ἑορτὴ τῶν γραμμάτων. Μετὰ τὴν ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ μεγαλοπρεπῆ λειτουργίαν καθ' ἣν θέλει ἱερουργήσει ἡ Α. Μακαριότης ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, τὸ πλῆθος θέλει γίνει δεκτὸν ἐν τῇ παρακειμένῃ Ἀστικῇ Σχολῇ. Ἐνταῦθα ἀφ' οὗ τελεσθῇ σύντομος ἱεροτελεστία πρωτοστατοῦντος τοῦ Μακαριωτάτου θέλει ἀπαγγέλει τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας ὁ ἐλλόγιμος Καθηγητὴς τοῦ Παγκυπρίου κ. Ἰω. Ἰωαννίδης.

Τὴν ὕλην δὲ τελετὴν θὰ διαποικίλωσι κατὰ διαστήματα ἄσματα ψαλλόμενα ἐκ περιτροπῆς ὑπὸ τῶν τροφίμων τῶν διαφόρων ἐκπαιδευτηρίων τῆς πόλεως καὶ ἀπαγγελίαι πατριωτικῶν καὶ ἄλλων ποιημάτων.

Οὕτως ἡ σπουδαιοτάτη αὕτη Ἑλληνοχριστιανικὴ ἑορτὴ θέλει πανηγυρισθῆ μετὰ τῆς δεούσης λαμπρότητος καὶ σεμνοπρεπείας ὑπό τε τὴν Ἐκκλησίας, ἣν οἱ τρεῖς μέγιστοι τῆς τρισηλίου θεότητος φωστῆρες ἐλάμπρυναν καὶ ἐδόξασαν, καὶ τῶν Σχολείων τοῦ ὑψηλοῦ τῶν ὁποίων ἔργον ὀρθότατα θεωροῦνται διαπρεπεῖς προστάται καὶ σκαπανεῖς· διότι οἱ ἔνδοξοι οὗτοι πατέρες παρὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν μόρφωσιν συνεκέντρωσαν ἐν αὐτοῖς διὰ θαυμαστῆς φιλοπονίας καὶ τὴν κλασσικὴν παιδείαν ἀποβάντες τοιουτοτρόπως κραταιοὶ συντελεσταὶ τῆς ἑνώσεως τοῦ χριστιανικοῦ ἰδεώδους μετὰ τοῦ ὑπερφυοῦς Ἑλληνικοῦ πνεύματος.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ο ΕΝΤΙΜΟΣ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Κυβερνήσεως ταγματάρχης κ. Κλῶσον μετατίθεται ὡς τοιοῦτος εἰς Μάλταν μετὰ μισθοῦ 1300 λιρῶν. Τὴν Κύπρον ὅμως θέλει καταλείπει μετά τινα χρόνον μέχρις ὅτου φαίνεται, διορισθῇ ἀντικαταστάτης αὐτοῦ.

◆◆◆

ΚΑΤΑ τὴν αὐριανὴν Ἀρχιερατικὴν ἐν τῷ Ἱ Ναῷ τοῦ Ἁγ. Ἰωάννου λειτουργίαν προσκληθεὶς ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου θέλει ὁμιλήσει ἐξαίρων τὸ ὑπέροχον μεγαλεῖον τῆς Ἑλληνοχριστιανικῆς ἑορτῆς ὁ Καθηγητὴς τοῦ Παγκυπρίου κ. Κωνστ. Α. Κωνσταντινίδης.

◆◆◆

Ο ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟΣ Ὅμιλος συνεχίζων ἤδη τὴν περιοδείαν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Λεμεσοῦ, θέλει ἐπανέλθει εἰς Λευκωσίαν κατὰ τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἱ. Συνόδου.

◆◆◆

ΕΙΣ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟΝ τῆς Παιδείας ὑπεβλήθη ὑπὸ τῶν κ. κ. Χρ. Ἱερωνύμου, καθηγητοῦ τῶν Γεωπονικῶν ἐν τῷ Παγκυπρίῳ καὶ Ἀντ. Κλόκαρη Γεωπόνου βιβλίον πρὸς χρῆσιν τῶν Δημοτ. Σχολείων περιέχον μεθοδικῶς τὰς ἀναγκαίας διὰ τοὺς μαθητὰς τῆς κατωτέρας παιδείας γεωπονικὰς γνώσεις. Ἡ μόρφωσις τῶν συγγραφέων εἶναι ἀσφαλέστατον ἐγγύησιν περὶ τῆς ἀρτιότητος καὶ χρησιμότητος τοῦ ἔργου. Βραδύτερον θέλομεν γράψει περὶ τούτου ἐκτενῶς.

◆◆◆

ΠΟΛΛΑ χωρία ἐκηρύχθησαν μεμολυσμένα ἕνεκα ἐπιζωοτίας μαστιζούσης τὰ πρόβατα. Ἕνεκα τούτου τὸ προβάτειον κρέας ὑπερετιμήθη αἰσθητῶς πωλούμενον μέχρι 13 γρ. κατ' ὀκᾶν.

Πληροφορούμεθα ὅτι πωλοῦνται ἐν τῇ ἀγορᾷ κρέατα προβάτων προσβεβλημένων ὑπὸ εὐλογίας καὶ ἐπὶ τῆς θρυλουμένης ἀσυνειδήτου ταύτης πράξεως ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν τοῦ τε κοινοῦ καὶ τῆς Ἀστυνομίας ἥτις ὀφείλει δραστηριωτάτην ν' ἀσκῇ ἐπίβλεψιν πρὸς προστασίαν τῆς δημοσίου ὑγείας μέχρις ὅτου ἡ ἐπιζωοτία ἐκλίπῃ.

◆◆◆

ΤΟ ψῦχος κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος ὑποστὰν ὕφεσιν ἐπετάθη καὶ πάλιν ἀπὸ τῆς πρωΐας τῆς Παρασκευῆς Βροχαὶ συνεχεῖς καὶ ῥαγδαῖαι κατέπιπτον καθ' ὅλην τὴν νύκτα τῆς Πέμπτης καὶ τὴν ἡμέραν τῆς Παρασκευῆς.

◆◆◆

ΤΗ π. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ἀπεβίωσε χρηστὸν μέλος τῆς ἡμετέρας κοινωνίας, ἡ Εὐφροσύνη Μιχαὴλ ἐκ τῆς ἐνορίας Χρυσαλινιωτίσσης. Ἡ κηδεία τῆς μακαρίτιδος ἐγένετο ὑπὸ συνοδείαν πλήθους πολλοῦ τιμῶντος τὴν μνήμην αὐτῆς.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

«ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ».

Ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον ἐξεδόθη «προνοίᾳ» τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Κιτίου κ. Μεταξάκη περιοδικὸν θρησκευτικὸν μετὰ περιεχομένου σπουδαίου καὶ λίαν ἀξιαναγνώστου. Ὁ προορισμὸς τοιούτων ἔργων εἶνε προδήλως ἐψηλὸς καθόσον προτίθενται τὴν ἠθικὴν ἐνίσχυσιν καὶ τόνωσιν τοῦ λαοῦ ὅστις οὐδεὶς δύναται νὰρνηθῇ ὅτι εἰς τὰς θρησκευτικὰς αὐτοῦ πεποιθήσεις καὶ ἠθικὰς ἀρχὰς ὁποίας λεληθότως βεβαίως φέρει ἐν τῇ ἰδίᾳ ψυχῇ—ἐπηρεάζεται κατὰ τρόπον προκαλοῦντα ἄλγος εἰς ἐμβριθῆ παρατηρητὴν ὑπὸ τῆς καθόλου οἰκτρᾶς αὐτοῦ πνευματικῆς καταστάσεως. Πᾶς ἄρα ἐνδιαφερόμενος διὰ τὴν ἐξυγίανσιν καὶ κραταίωσιν τοῦ θρησκευτικοῦ συναισθήματος δὲν δύναται ἢ νὰ ἐπικροτήσῃ τὸ ἔργον τοῦ εὐπαιδεύτου Ἁγ. Κιτίου καὶ ὑποστηρίξῃ τοῦτο ἠθικῶς καὶ ὑλικῶς.

Ὑπὸ τοιούτων ἀγόμενος σκέψεων, σκέψεων περιλαμβανομένων ἐν τῷ προγράμματι τοῦ «Ἐκκλησιαστικοῦ Κήρυκος» χαιρετίζει εὐφροσύνως τὴν ἐμφάνισιν αὐτοῦ ἀνὰ τὸν πνευματικὸν τῆς πατρίδος ἡμῶν ὁρίζοντα εὐχόμενος πᾶσαν εὐδοκύμησιν ἐν τῷ εὐγενεῖ σταδίῳ εἰς τὸ ὁποῖον μετὰ προθυμίας καὶ ζήλου κατῆλθε.

«ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΣ ΦΑΡΟΣ».

Ἐξεδόθη τὸ τεῦχος τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ ἀρίστου περιοδικοῦ θεολογικοῦ συγγράμματος «Ὁ Ἐκκλ. Φάρος» περιέχον ὕλην πλουσίαν καὶ ἐμβριθῆ.

«ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ»

Ἐξεδόθη τὸ τεῦχος τοῦ Δ)βρίου μετὰ περιεχομένου ποικίλου καὶ ἐπαγωγοῦ.

«ΦΥΣΙΣ».

Τοῦ σπουδαιοτάτου τούτου περιοδικοῦ ἐξεδόθη τὸ 16ον τεῦχος μετὰ ὕλης σοβαρᾶς καὶ τερπνῆς.

«Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ».

Ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦτον ἐκκλοφόρησεν ἠθικοθρησκευτικὸν περιοδικὸν ἐκδιδόμενον ὑπὸ τοῦ Ἱερολογ. κ. Πορφ. Κυριακίδου περιέχον πολλὰ τὰ ἐπωφελῆ. Εὐχόμεθα ἐπιτυχίαν.

ΜΕΤΑΞΟΣΠΟΡΟΙ

Ἀξιότιμε Κύριε,

Ὁ ὑποφαινόμενος λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ πληροφορήσω ὑμᾶς, ὅτι ἔχω μεγάλην ποσότητα μεταξοσπόρων ἀρίστης Γαλλικῆς ποικιλίας, οὗς ἐμικροσκόπησα μετὰ μεγίστης ἐπιμελείας κατὰ τελειοτάτην μέθοδον, ἣν ἐδιδάχθην ἐν τῇ Γεωργικῇ Ἀκαδημίᾳ Ἀθηνῶν. Πέποιθα, ὅτι θέλετε ὑποστηρίξει τοὺς σπόρους μου, περὶ τῆς ἐπιτυχίας τῶν ὁποίων θὰ πεισθῆτε ἅμα ἅπαξ δοκιμάσητε αὐτούς. Ὑποστηρίζοντες τοὺς ἐπιτοπίους σπόρους μικροσκοπηθέντας ὑπὸ εἰδικῶς σπουδασάντων νέων, ἐστὲ βέβαιοι, ὅτι ὑποστηρίζετε καὶ ἐνθαρρύνετε τοὺς ἐπιστήμονας νέους, οἵτινες ἀγωνίζονται διὰ τὴν προαγωγὴν καὶ τὴν ὠφέλειαν τῆς φιλτάτης πατρίδος μας Κύπρου.

Διατελῶ μεθ' ὑπολήψεως

Κ. Μ. ΚΟΝΝΙΔΑΣ

Διπλωματοῦχος Γεωπόνος σηροπαραγωγός.

ΣΗΜ. Οἱ βουλόμενοι ἂς ἀποτείνωνται πρὸς τὸν πατέρα μου κ. Μιχαὴλ Ἐλευθερίου στρατοῦρᾶν παρὰ τὴν Στοὰν Φανερωμένης ἢ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ παρὰ τὸ παρεκκλήσιον τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἐνορίᾳ Ἀλινιωτίσσης.

ΧΡΥΣΟΧΟΕΙΟΝ
ΓΕΩΡΓ. Σ. ΣΤΕΦΑΝΙΔΟΥ
ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ

(Κατὰ τὴν μεγάλην Ὁδόν)

Ὁ ὑποφαινόμενος φέρω εἰς γνῶσιν τοῦ σεβαστοῦ κοινοῦ καὶ τῆς πελατείας μου ὅτι μετέφερον τὸ κατάστημά μου ἐκ τῆς ἀγορᾶς χρυσοχόων εἰς τὸ κατὰ τὴν Μεγάλην Ὁδὸν μαγαζεῖον ὅπου μέχρι τοῦδε εὑρίσκετο τὸ χρυσοχοεῖον τοῦ κ. Μουσχούτη, τοῦ ὁποίου ἠγόρασα πάντα τὰ ἐν τῷ καταστήματι ἐπιπλα. Αἱ ἐργασίαι ἐν τῷ νέῳ καταστήματι ἀρχονται ἀπὸ 1 Φεβρουαρίου. Οἱ πελάται μου θὰ εὕρωσι ἐν τῷ νέῳ καταστήματι τὴν προθυμίαν, τιμιότητα καὶ καλλιτεχνικὴν ἐργασίαν, ἥτις μέχρι σήμερον διέκρινε τὸ κατάστημά μου εἰς τὴν ἐκτέλεσιν πάσης ἐργασίας χρυσοχοΐας καὶ ἀργυροχοΐας ἀπὸ τῶν ἁπλουστέρων μέχρι τῶν συνθετωτέρων ἤτοι κοσμημάτων, ἐκκλησιαστικῶν καὶ οἰκιακῶν σκευῶν κτλ. καὶ μὲ τιμὰς ὡρισμένας κατὰ βάρος.

Διατελῶ μεθ' ὑπολήψεως

Γεώργιος Σ. Στεφανίδης.

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ Η «ΛΕΥΚΩΣΙΑ»

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΜΕΤΟΧΟΥΣ

Κύριοι,

Καλεῖσθε ὅπως κατὰ τὴν ἡμέρα Φεβρουαρίου 1911 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 1ην μ. μ. προσέλθετε εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν μετόχων τοῦ Ταμιευτηρίου «Η ΛΕΥΚΩΣΙΑ» ἐν τῷ Θεάτρῳ Γ. Παριδοπούλου.

Ἂν μέχρι τῆς 2ας ὥρας μ. μ. δὲν γίνῃ ἀπαρτία ἡ Γενικὴ Συνέλευσις ἀναβάλλεται διὰ τὴν 13)26 Φεβρουαρίου, ὁπότε ὁσοιδήποτε καὶ ἂν παρουσιασθοῦν ἀποτελοῦν ἀπαρτίαν.

Ὁ Διευθυντὴς

Π. Οἰκονομίδης.

ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

Αἱ τοπικαὶ ἐργασίαι αἱ προβλεπόμεναι ὑπὸ τοῦ καταστατικοῦ.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τὸ Ταμιευτήριον «Ἡ Λευκωσία» καθιστᾷ γνωστὸν τοῖς εἰδισφερομένοις ὅτι ἀναλαμβάνει τὴν ἀσφάλειαν τῶν λαχειοφόρων ὁμολογιῶν τῆς Credit Fonsier Egyption (Κτηματικῆς πίστεως Αἰγύπτου) κατὰ τὴς εἰς τὸ ἄρτιον κληρώσεως τῆς 1 Μαρτίου 1911 ἐπὶ πληρωμῇ:

2 σελινίων διὰ τῆς τοῦ 1866 (πρώτης ἐκδόσεως) καὶ 6 γροσίων διὰ τῆς τοῦ 1903 (δευτέρας ἐκδόσεως).

Ἐν Λευκωσίᾳ
τῇ 25/7 Φεβρουαρίου 1911.

Ὁ διευθυντὴς
Π. Οἰκονομίδης.

ΛΑΧΕΙΟΝ
ΕΛΛΗΝ. ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΠΟΡΤ-ΣΑΪΔ

Κλήρωσις τῆς 3 Φεβρουαρ.

Ὁ ἀριθ. **7073** κερδίζει φρ. 2500
» **32801** » » 500

7142	κερδίζει φρ.	200.	5195	φρ.	50
16203	»	»	6956	»	»
5567	»	» 100	8105	»	»
7512	»	»	18009	»	»
15627	»	»	34693°	»	»

Οἱ ἑπόμενοι 88 ἀριθ. κερδίζουν ἀνὰ φ. 25

872	7552	12888	20843	27493	33897
4410	7913	13502	21107	27504	34103
4782	8339	15123	21476	27875	34721
2[illegible]	8[illegible]	15757	22[illegible]	28054	35023
3674	8748	17611	22832	29843	35173
4018	[illegible]	17819	23727	30513	35578
4402	[illegible]	18724	24[illegible]	30[illegible]	35660
4543	[illegible]	19086	[illegible]	30567	35635
4848	[illegible]	19210	[illegible]	31789	36141
5040	10147	20060	25562	32192	37508
5203	10560	20506	25580	32520	37762
5341	10[illegible]	20357	25[illegible]	32530	38310
6120	11289	20418	26294	32553	38412
7083	11549	20451	26555	32870	
7112	12183	20763	26618	33740	

ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Ἐργατικὰ τῆς Ἑλληνικῆς Βουλῆς.

Περατωθείσης σχεδὸν τῆς προδικαστικῆς ἐργασίας τῶν πλειστῶν τριημάτων ἡ Βουλὴ ἤρξατο τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς πρὸς ἐκδίκασιν τῶν ἐξαγωγῶν καὶ καταστασιῶν τοῦ σώματος. Ἡ ἐκλογὴ βουλευτῶν ... κων, ὡς τοῦ Σπούρου καὶ Δάλλα ἠκυρώθη.

Ἡ ἄφιξις εἰς Ἀθήνας τοῦ Γαλλικοῦ ὀργανωτοῦ τοῦ Στρατοῦ.

*Ἀφίκετο τῇ προσπαρελθούσῃ Τετάρτῃ ἡ Γαλλικὴ ἀποστολὴ ὑπὸ τὸν ὑποστράτηγον Ἔντοῦ. Ταύτην ὑπεδέχθησαν ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου ὁ κ. Τσέρνερβεῖς στρατηλάρχης φίλος καὶ συμμαθητὴς τοῦ ὑποστρατήγου, ὁ κ. Ρυκτιβὰν λ

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

ΘΑΥΜΑΣΙΟΝ ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ "ΚΗΡΥΚΟΣ ΤΗΣ Ν. ΥΟΡΚΗΣ,,

Η ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ

Ὁ «Κῆρυξ τῆς Νέας Ὑόρκης» εἰς τὴν Περισινὴν ἐκδοσίν του, λαμβάνων ἀφορμὴν ἐκ τῆς παρουσιάσεως εἰς τὸν Τάφτ ἐπιτροπῆς, ἡ ὁποία ἐζήτησε τὴν ἐπίμβασιν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ὑπὲρ τῆς Κρήτης καὶ ἐκ τῆς ἀγορεύσεως τοῦ κ. Δενὶ Κοσσὲν εἰς τὴν Γαλλικὴν Βουλὴν, δημοσιεύει ὡραιότατον ὑπὲρ τῶν Κρητικῶν πόθων ἄρθρον:

Ὅπως—λέγει—ἀπέδειξεν ὁ κ. Δενὶ Κοσσὲν, τὸ Κρητικὸν πρόβλημα εἶνε εὐνόητον, ἁπλόν τι, μολονότι αἱ Δυνάμεις κατώρθωσαν νὰ τὸ παρατείνουν ἐπὶ τόσον ἀρκετὸν περισσότερον ἀπὸ ἑπτὰ χρόνους. Ἀλλὰ καὶ ἡ λύσις του εἶνε ἐπίσης ἁπλῆ καὶ ἐπιτυγμένη παντὸς εὐτυχοῦς στοιχείου. Ἐπειδὴ τὸ ὁπλίον ζητοῦν οἱ Κρῆτες καὶ διὰ τὸ ὁποῖον ἐπὶ ἕξ ἔτη ἀγωνίζονται συνεχῶς, ἀγῶνα συχνότατα αἱματηρὸν, εἶνε ἡ ἕνωσις μετὰ τῆς μητρὸς Πατρίδος, τῆς Ἑλλάδος. Μολονότι ἡ τουρκικὴ διοικητὶς ὑφίσταται ἀπὸ τοῦ 1669, οἱ Κρῆτες ἔμειναν Ἕλληνες—Ἕλληνες τὴν φυλὴν, τὴν γλῶσσαν, τὴν θρησκείαν.

«Οὐδέποτε ὅπως ὑπέμνησεν ὁ κ. Δενὶ Κοσσὲν—ἔδωκαν εἰς τὴν Τουρκίαν οὔτε ἕνα στρατιώτην, οὔτε ἓν λεπτόν». Καὶ ἀφέως καὶ ἀδιακόπως, μὲ μίαν ἀπελπιστικὴν αὐταπάρνησιν, ἤνοιξαν τὸν δρόμον ἐμπρός των, κερδίζοντες τὸ ἔδαφος σπιθαμὴν πρὸς σπιθαμὴν καὶ προχωροῦντες πρὸς τὸν σκοπὸν πρὸς τὸν ὁποῖον τοὺς ἔφερεν ὁ πατριωτισμός των, καὶ ἄστις σκοπὸς εἶνε ἡ ἕνωσις μὲ τὴν Ἑλλάδα.

Διὰ αὐτὸ τὸ θάρρος καὶ τὴν ἐπιμονὴν των ἐκανεποιήθησαν, καταστάντες αὐθαιρετικῶς, ἂν ὄχι τυπικῶς, ἀνεξάρτητοι. Ὅταν αἱ Δυνάμεις ὁμιλοῦν περὶ κυριαρχικῶν δικαιωμάτων τῆς Τουρκίας ἀρκαλοῦν τὸ μειδίαμα, ἀφοῦ, ὅπως παρετήρει ὁ κ. Κοσσὲν, οὔ ἐστὶ εἷς ἥρως ὑπάλληλος ἐτόλμησε νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὴν νῆσον, ἡ Ὀθωμανικὴ διοίκησις δὲν ἀντιπροσωπεύεται οὔτε ἀπὸ ἕνα νομάρχην, οὔτε ἀπὸ ἕνα χωροφύλακα, οὔτε ἀπὸ ἕνα εἰσπράκτορα, καὶ ἀφοῦ τὸ μόνον σημεῖον, διὰ τοῦ ὁποίου ἐκδηλοῦται ἡ Τουρκικὴ κυριαρχία, εἶνε μία σημαία κυματίζουσα εἰς τὸν ἀέρα, ἐπὶ ἑνὸς βράχου ἔξω ἀπὸ τὸν λιμένα. Ὅ,τι λοιπὸν ζητοῦν οἱ Κρῆτες, εἶνε ἡ νομιμοποίησις οὕτως εἰπεῖν, μιᾶς καταστάσεως, ἡ ὁποία οὐσιαστικῶς ὑφίσταται ἤδη.

Τὰ ἐμπόδια διὰ τὴν νομιμοποίησιν αὐτῆς εἶνε ἐλάχιστα, οὐδὲν δὲ ἐξ αὐτῶν εἶνε σοβαρόν. Εἶνε ἀναμφισβήτητον, ὅτι τὸ συμφέρον καὶ τῆς Τουρκίας καὶ τῶν Δυνάμεων, ἄσον καὶ τῆς Κρήτης, θὰ ἦτο νὰ ἕνων πραγματικῶς ἡνωμένην τὴν Κρήτην μὲ τὴν Ἑλλάδα. Ὅλαι δὲ αἱ Δυνάμεις εἶνε σύμφωνοι, ὅτι οἱ Κρῆτες δὲν εἰμποροῦν πλέον νὰ ἀγκαταλειφθοῦν κατὰ τὴν παροῦσαν στιγμὴν, εἰς τὰς περιποιήσεις καὶ τὰς φροντίδας τῆς Τουρκικῆς διοικήσεως.

Ἐξ ἄλλου εἶνε ἀναμφισβήτητον, ὅτι αἱ Δυνάμεις δὲν ἠμποροῦν ν' ἀφήσουν εἰς τοὺς κρητικοὺς λιμένας ἀκινητοῦντα τὰ πλοῖα, τὰ ὁποῖα ἔχουν ἐντολὴν νὰ προστατεύουν τὴν σημαίαν τῆς ἐπικυριαρχίας, τὴν ὁποίαν ἀξιοῖ ἡ Τουρκία ἐπὶ τῆς Κρήτης. Ἀρχὰ ἡ γρήγορα λοιπὸν, νὰ ὑποχρεωθοῦν νὰ λύσουν τὸ Κρητικὸν ζήτημα συμφώνως πρὸς τοὺς πόθους τῶν Κρητῶν, ἄσον δὲ γρηγορώτερα λυθῇ τὸ ζήτημα τόσον γρηγορώτερα θὰ ἐπιτύχῃ ὅ,τι ἀποτελεῖ διαρκῆ κίνδυνον τῆς Εὐρωπαϊκῆς εἰρήνης.

Δὲν πρόκειται δὲ περὶ βιαίων μέτρων, διότι τοιαῦτα δὲν εἶνε ἀναγκαῖα. Βεβαίως ἡ Τουρκία δὲν θὰ ἐδέχετο ποτὲ ἄνευ ἀντιστάσεως, νὰ προσαρτήσῃ ἡ Ἑλλὰς τὴν Κρήτην ἐξ ἰδίας της πρωτοβουλίας καὶ ἄνευ τῆς βοηθείας τῶν Δυνάμεων, εἶνε ὅμως ἀπίστευτον βέβαιον, ὅτι θὰ ἐδείκνυτο πολὺ ὑποχωρητικωτέρα, ἂν εὑρίσκετο πρὸ συγκεντρωμένης ἐνεργείας τῶν Δυνάμεων, τεινούσης πρὸς παραχώρησιν τῆς Κρήτης ἀπέναντι ἀποζημιώσεως χρηματικῆς, ἢ ἄλλης τινὸς ἐγκαλόγου ἱκανοποιήσεως.

Θὰ ἠδύνατο ἐν τούτοις νὰ ἐπιτευχθῇ μία λύσις ἄνευ δυσχερειῶν. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον πρὸ παντὸς χρειάζεται ἐστὶ ὅπως μία Δύναμις ἀναλάβῃ τὴν πρωτοβουλίαν ν' ἀποδείξῃ εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν ὁμοφωνίαν, τὸ ἀπεῖγον ταχείας καὶ ὁριστικῆς λύσεως τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος, διὰ συμβάσεως μετὰ τῆς Τουρκίας πρὸς παραχώρησιν τῆς νήσου εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Τὸ διάβημα αὐτὸ, αἱ Δυνάμεις τὸ ὀφείλουν εἰς τοὺς Κρῆτας; ὄχι μόνον ὅ ὅτι τοῖς ὑπεσχέθησαν νὰ λάβουν εὐνοϊκῶς ὑπ' ὄψει τοὺς πόθους των, ἀλλὰ καὶ διότι αὐτοὶ οἱ Κρῆτες παρέσχον εἰς τὰς Δυνάμεις τὴν σπουδαίαν ὑπηρεσίαν ὅτι δὲν ἀφέθησαν νὰ παρασυρθοῦν ὑπὸ τῆς δυσαρεσκείας καὶ τῆς ἀγανακτήσεώς των καὶ νὰ ἐξέλθουν τῆς μεγαλοψύχου καὶ εἰρηνικῆς των στάσεως.

Ἐὰν ἐπανεστάτουν, αἱ Δυνάμεις θὰ ὑπεχρεοῦτο ἢ ν' ἀνεχθοῦν σιωπηρῶς τὴν ἐπανάστασιν ἢ νὰ καταστείλουν διὰ βιαίων μέτρων κίνημα ὑπὲρ ἐθνικῆς ἐλευθερίας. Ἡ πρώτη φάσις θὰ ἦτο δυσάρεστος, ἡ δευτέρα τερατώδης.

Ἡ ἐφημερὶς ἐκπαρερχομένη εἰς τὴν ἐπιφώτησιν τοῦ κ. Δενὶ Κοσσὲν καὶ τὴν ἀπάντησιν τοῦ κ. Πισσὼν, λέγει ὅτι εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Γαλλίας παρουσιάζεται ἡ μοναδικὴ εὐκαιρία νὰ ἐξασφαλίσῃ δι' ἑαυτὸν θεσμὸν παραλεύρως τοῦ Καβοῦρ, τοῦ Γλάδστωνος καὶ τῶν ἄλλων μεγάλων πολιτικῶν, οἱ ὁποῖοι ὑπῆρξαν ἀπελευθερωταὶ λαῶν, νὰ ἔχῃ δὲ μαζί του καὶ ὁλόκληρον τὸν Γαλλικὸν λαόν.

Ἀναλαμβάνων—λέγει—πολιτικὴν ἀποφασιστικὴν ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Κρήτης καὶ γινόμενος ὁ ὑπέρμαχος τῆς πολιτικῆς ταύτης πλησίον τῶν Δυνάμεων ὁ κ. Πισσὼν, θ' ἀποδείκνυεν, ὅτι ἡ γενναία πρωτοβουλία τῆς Γαλλίας εἶνε πάντοτε μεγάλη καὶ παντοδύναμος. Θὰ ἐπωφελεῖτο τῆς εὐκαιρίας αὐτῆς ὁ κ. Πισσὼν; Πρέπει νὰ τὸ ἐλπίζωμεν.

Ὁ ἀκλόνητος φιλοπρωτοκολλισμὸς τῶν Ρουβ, τῶν Νάβιλ, τῶν Σουζιὲ, τῶν Μουμπρὲ τῶν Ὠδικοὺς, τῶν Σαὶν-Βαλλιὲ, τοῦ ἄνδρος τῆς Γαλλικῆς ἱππουσίας, ἐκράτησεν ἐλευθέραν τὴν Κρήτην μέχρι τοῦ 1669, διότι μόνον μετὰ τὴν πτῶσιν τῶν Χανίων, τὰ ὁποῖα ὑπερήσπιζε ὁ Μοροζίνης καὶ οἱ Γάλλοι ἐγκατεστάθησαν νηνεμεὶ εἰς τὴν νῆσον. Ἰδιαιτέρως ἐνδεδειγμένον θὰ ἦτο, ἡ Γαλλικὴ ἀφιλοκέρδεια ν' ἀποδώσῃ τὴν Κρήτην εἰς τὸν Χριστιανισμόν.

ΑΙ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΤΟ ΔΙΚΑΙΟΝ ΚΑΙ Η ΚΡΗΤΗ

ΤΟ ΠΡΟΞΕΝΟΥΜΕΝΟΝ ΤΗΣ ΒΟΣΝΙΑΣ

Η ΑΓΛΙΑ ΚΑΙ ΑΙ ΙΟΝΙΟΙ

ΠΑΛΙΝ Ο ΔΕΝΥ ΚΟΣΣΕΝ

Κατόπιν τῆς θαυμασίας ἀγορεύσεως τοῦ κ. Δενὶ Κοσσὲν ἐν τῇ γαλλικῇ Βουλῇ ἐπὶ τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος, συντάκτης τοῦ «Κήρυκος τῆς Ν. Ὑόρκης» ἔσπευσε νὰ ἴδῃ τὸν διαπρεπῆ βουλευτὴν τοῦ Σηκουάνα, διὰ νὰ τοῦ ζητήσῃ ν' ἀναπτύξῃ τὰς ἰδίας του ἐπὶ τοῦ ζητήματος.

Ὁ κ. Κοσσὲν ἐξέφρασε τὴν χαρὰν του διότι ἐφημερὶς τῆς περιωπῆς τοῦ «Κήρυκος» συνῴδευσε τὴν ἀγόρευσίν του διὰ τόσων θερμῶν ἐκφράσεων, αἱ ὁποῖαι εἶνε ἡ ἀπήχησις τῶν αἰσθημάτων τοῦ Ἀμερικανικοῦ λαοῦ καὶ διετύπωσε τὴν εὐχὴν νὰ προκληθοῦν τὰ ἴδια αἰσθήματα εἰς ὅλους τοὺς λαοὺς, ἄσους διακρίνει τὸ αἴσθημα τῆς ἰσότητος καὶ τῆς ἐλευθερίας.

Ἐν τούτοις, εἶπεν ὁ κ. Κοσσὲν, ἡ στάσις τῶν Μ. Δυνάμεων δὲν φαίνεται δυστυχῶς; ἐμπνεομένη ὑπὸ τόσον ὑψηλῆς σκέψεως, καὶ ἡ πολιτικὴ τοῦ συμφέροντος, διὰ νὰ μὴ εἴπω ἡ στενὴ καὶ ἐγωϊστικὴ πολιτική, ἡ ἐπικρατοῦσα παντοῦ σχεδὸν σήμερον, μοῦ φαίνεται ὅτι ὁδηγεῖ εἰς τὸν σφαγιασμὸν τῶν μικρῶν, λαῶν, τοῦθ' ὅπερ δύναται ν' ἀποβῇ ἀδικία καὶ τὸ ὁποῖον εἶνε ἐνίοτε ἀφροσύνη.

Κατόπιν ὁ κ. Κοσσὲν ἐπανέλαβε τὰ λεχθέντα εἰς τὴν Βουλὴν σχετικῶς πρὸς τὰς λέξεις «κυριαρχικὰ» «ἐπικυριαρχικὰ» καὶ «ἀψηλὰ δικαιώματα» καὶ ἐτόνισε τὴν ἐπιμονὴν τῶν Κρητῶν νὰ μὴ ἀποδεχθοῦν μεταβολὴν λέξεως τὴν ὁποίαν δικαίως χαρακτηρίζουν ὡς ἀποδεικνύουσαν ὀπισθοδρόμησιν τοῦ ζητήματός των.

Ἀπέναντι αἰσθήματος τόσον βαθέος, εἶπεν ὁ κ. Κοσσὲν, τὸ ὁποῖον ὅμως κατώρθωσε νὰ συγκρατηθῇ καὶ ν' ἀναφερθῇ εἰς τὰς συμβουλὰς καὶ τὸ φιλοδίκαιον τῶν Προστατίδων Δυνάμεων, αὗαι δὲν ἠδύναντο. ἢ μᾶλλον δὲν ἔπρεπε τὰ ἐπιτύχουν κάποιαν λύσιν θέτουσαν τέρμα εἰς καθεστὼς προσωρινὸν καὶ νόθον καὶ ἀπαλλάττουσαν καὶ αὐτὰς τὰς ἰδίας ἀπὸ εὐθύνας καὶ ὑποχρεώσεις, τῶν ὁποιων τὸ βάρος ἐπὶ τέλους ἤρχισε νὰ γίνεται ἐπαχθές;

Μᾶς λέγουν ὅτι ἡ Νέα Τουρκία—ἐξηκολούθησεν—ἐπιμένει εἰς τὴν διατήρησιν τῶν δικαιωμάτων της, ἔστω καὶ ἐντελῶς ὀνοματικῶν ἤδη καὶ τοῦ ἀποτίδει σημαίαν, ἡ ὁποία τῆς ἐπιβάλλεται πρὸ πάντων ὑπὸ τῶν ὅρων τῆς ὑπάρξεως τοῦ σημερινοῦ ἰσωτερικοῦ καθεστῶτος. Ἔπειτα εἶνε καὶ ἡ εἰρήνη, εἶνε μέγα ἀγαθὸν τὸ ὀμεγαλείτερον ἀγαθὸν» ὅπως λέγουν μερικοὶ, οἱ ὁποῖοι δεν ὑπολογίζουν τὰς ὑποχωρήσεις τὰς γινομένας χάριν τοῦ ἀπολύτου αὐτοῦ ἀξιώματος.

Ἀλλὰ μήπως δὲν εἴδομεν, ἰσχάτως ἀπόμη πῶς χωρὶς νὰ διαταραχθῇ ἡ εἰρήνη, μεταβλήθη ὁ γεωγραφικὸς χάρτης τῆς Εὐρώπης, πῶς παρεβιάσθησαν αἱ συνθῆκαι καὶ πῶς μία μεγάλη δύναμις προσήρτησε δύο ἐπαρχίας, χωρὶς νὰ πέσῃ ἓ ας πυροβολισμὸς καὶ χωρὶς νὰ ἐξέλθῃ ἕνα ξίφος ἀπὸ τὴν θήκην διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ αὐτὴ ἡ διπλῆ ἀρθμητικὴ πρᾶξις ἡ περιλαμβάνουσα πρόσθεσιν καὶ ἀφαίρεσιν; Ὅταν ἐκινοῦμεθα καὶ γνωρίζομεν πῶς, αὐτὴ ἡ ὑπόθεσις τῆς Βοσνίας καὶ Ἐρζεγοβίνης, ἡ Κρήτη ἤπειλεν ὅτι θὰ περιλαμβάνετο καὶ αὐτὴ ἐκ τῶν ἰδίων αὐτῶν ὅτι τῆς διπλωματίας, τόσον μᾶλλον καθόσον ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος εἶχε φέρει ἐκ Γαλλίας μίαν λέξιν, ἡ ὁποία ἐπαναληφθεῖσα εἰς τὰς Ἀθήνας ἐχαρακτηρίσθη ὡς πρόωρος....

Ἡ ἐλπὶς αὕτη τῆς Κρήτης διεψεύσθη. Ὑπάρχει ὅμως καὶ ἄλλο προηγούμενον, τὸ ὁποῖον τοὐλάχιστον δίδει τὴν Ἀγγλίαν θὰ ἔχῃ τὴν ἄξιαν του· τὸ προηγούμενον τῆς βρεττανικῆς προσοχῆς ἐπὶ τῶν Ἰονίων νήσων, τῶν ὁποίων ὁ Γλάδστων, μετὰ τὸ ταξείδιόν του εἰς τὴν Ἰταλίαν καὶ τὴν Ἑλλάδα, πεποίθεινε καὶ ἐπέτυχε τὴν ἐγκατάλειψιν. Ἡ Μεγάλη Βρεττανία ἑπομένως θὰ ἠδύνατο νὰ καθησυχάσῃ τὴν συνείδησιν της ὅτι αὐτὴ ἔχει δώσῃ πρώτη τὸ παράδειγμα. Ἐννοῶ τὴν μέριμναν, ἡ ὁποία καταβάλλεται ἐν Γαλλίᾳ νὰ φεισθῶμεν τῆς Τουρκίας καὶ, κατόπιν τῶν δυσχερειῶν τοῦ τελευταίου δανείου (πολὺ φρονίμων, κατὰ τὴν γνώμην μου) νὰ μὴ προσθέσωμεν νέαν ἁρμὴν δυσαρεσκείας εἰς τὴν νέαν Τουρκίαν.

Δὲν εἴμαι ὅμως ἐντελῶς βέβαιος ὅτι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ εὕρωμεν ἀσφαλέστερον τὸν δρόμον τῆς παρδίας της. Ὑπάρχουν ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι, διστεινόμενοι ὅτι γνωρίζουν καλὰ τὰς γυναῖκας, βεβαιοῦν ὅτι ἡ προτίμησις τοῦ θήλεως διευθύνεται ὄχι τόσον πρὸς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἕτοιμον τὸ μειδίαμα καὶ τὸ βαλάντιον, ὅσον πρὸς ἀνθρώπους οὗ ἔχουν ἀποφασισμένον τὸ βλέμμα καὶ γεροὺς τοὺς βραχίονας. Ὑποθέτω ὅτι ἡ ἀλήθεια αὐτὴ—ἂν εἶνε ἀλήθεια—εὑρίσκει τὴν ἐφαρμογήν της πρὸ πάντων εἰς τὴν Ἀνατολήν.»

Μετὰ τὸν κ. Κοσσὲν ὁ συντάκτης τοῦ «Κήρυκος» εἶδεν ἄλλον ἐξέχοντα Γάλλον διπλωμάτην, ὁ ὁποῖος, ἀναγνωρίζων τὸ ἀδύνατον, ἢ τουλάχιστον τὸ ἄκαιρον τῆς πρωτοβουλίας τῆς Γαλλίας ἐν παρούσῃ στιγμῇ ὑπὲρ τῆς Κρήτης διατυπώνει ἐν τούτοις παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν διαφόρων ἀπόψεων τοῦ ζητήματος, ἐπὶ τοῦ ρόλου τὸν ὁποῖον παίζουν αἱ Δυνάμεις καὶ ἐπὶ προσεχῶν πιθανοτήτων, αἱ ὁποῖαι παρατηρήσεις συνηγοροῦν ὑπὲρ τῶν ἠθικῶν δικαίων τῶν Κρητῶν.

Βεβαίως τὸ ζήτημα εἶνε λεπτὸν, εἶπεν ὁ Γάλλος διπλωμάτης, διότι ἀνάγεται εἰς τὸ «δίκαιον» τὸ ὁποῖον δὲν ἁρμονίζεται πάντοτε μὲ τὴν ἰσότητα, εἰς τὸ «αἴσθημα» τὸ ὁποῖον δὲν εἶνε πάντοτε ὁ καλλίτερος ὁδηγὸς εἰς τὴν λύσιν διεθνῶν ζητημάτων, καὶ εἰς τὴν «πολιτικὴν» ἥτις ἀποτελεῖ τὸν μᾶλλον ὑπολογίσιμον παράγοντα τῆς σημερινῆς ἐποχῆς. Διὰ τοῦτο ἡ στιγμὴ δὲν νομίζω ὅτι εἶνε ἡ κατάλληλος διὰ λύσιν, τὴν ὁποίαν ἐν τούτοις θέλει ὁ κόσμος διαβλέπει ὡς προσεχῆ, τὴν μόνην ἀναπόφευκτον λογικὴν καὶ δικαίαν.

«Ἀπὸ ἀπόψεως δικαίου, δηλαδὴ ἀπὸ ἀπόψεως συμβάσεων καὶ συνθηκῶν, ἡ Τουρκία ἔχει ἀναμφισβητήτως ὑπὲρ αὐτῆς τὸ ὅτι τὰ δικαιώματά της ἀνεγνωρίσθησαν πρὸ δέκα ἐτῶν, ἔκτοτε δὲ καὶ τῆς ἐπανελήφθη ἡ διαβεβαίωσις.

«Ἀλλ' ἡ Κρητικὴ ὑπόθεσις δὲν εἶνε ὑπόφεσις συμβάσεων καὶ συνθηκῶν μόνον. Ἂς ἀφήσωμεν κατὰ μέρος τὸ αἴσθημα, τὸ ὁποῖον ἐν τούτοις δὲν εἶνε τόσον περιφρονητέον προκειμένου περὶ χριστιανικοῦ λαοῦ θέλοντος ν' ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὰ τελευταῖα λείψανα τοῦ τουρκικοῦ ζυγοῦ. Πρὸ παντὸς ἡ Κρητικὴ ὑπόθεσις εἶνε, ὑπόθεσις πολιτικὴ καὶ τοῦτο ἀποτελεῖ τὴν ἀκανθώδη τῆς ὄψιν. Διότι ἡ πολιτικὴ, τὸ αἴσθημα καὶ τὸ δίκαιον δὲν βαδίζουν πάντοτε σύμφωνα εἰς τοὺς ἰδίους δρόμους.

«Αἱ Δυνάμεις ἔσαν καὶ ἂν προέβησαν εἰς διάφορα διαβήματα προτείνοντα τὴν κρητικὴν ὑπόθεσιν, δὲν δύνανται νὰ ἐπιβάλλουν εἰς τὴν Τουρκίαν νὰ ἐγκαταλείψῃ δικαιώματά της, τὰ ὁποῖα εἰ ἐντελῶς τυπικὰ, ἀλλὰ τὰ ὁποῖα ὁπωσδήποτε κατέστησε σπουδαιοφανέστερα ἡ γενομένη ἐσχάτως συζήτησις. Βεβαίως καλὸν θὰ ἦτο νὰ λάβῃ ἡ Γαλλία τὴν πρωτοβουλίαν, ἀλλ' ὅπως ἔχουν σήμερον τὰ πράγματα ἐν Ἀνατολῇ, εἶνε δύσκολον νὰ ζητήσωμεν ν' ἀναλάβῃ ἡ Γαλλία πρωτοβουλίαν τῆς ὁποίας αὐτὴ θὰ πληρώσῃ τὰ ἔξοδα.

«Εἶνε λοιπὸν ἄλυτος ἡ κατάστασις; καὶ τὸ καθ' ἑαυτὸ αὐτὸ θὰ διεταράσσετο νὰ θεωρῆθῇ. Οὔτε δὲ μοῦ φαίνεται ὅτι δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ λύσις παρὰ διὰ γεγονότων μεταβαλλόντων τὸ ἰσοζύγιον τῶν πραγμάτων, δηλαδὴ μεταβολῆς τοῦ καθεστῶτος ἢ τοῦ προσανατολισμοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει, πολιτικῶν περιπλοκῶν ἐπιβαλλουσῶν εἰς τὴν Τουρκίαν νὰ ἐξαγοράσῃ δι' ὑποχωρήσεων τὴν εἰρήνην τῶν συνόρων της τῶν πρὸς τὴν Θεσσαλίαν.... Ξυρὸν κι' ἐγὼ! Πιθανὸν κανὲν νέον γεγονὸς, τὸ ὁποῖον θὰ ἔδιδεν ἀφορμὴν συνεννοήσεων, αἱ ὁποῖαι θὰ ἠδύναντο νὰ καταλήξουν εἰς ἐπιστροφὴν τῆς Κρήτης εἰς τὴν Ἑλλάδα....Ἀλλ' ὅλα αὐτὰ εἶνε ὑποθέσεις. Ἂς φυλαχθῶμεν ἀπὸ προφητείας. Τὸ ἐπάγγελμα τοῦ προφήτου εἶνε ἀχάριστον ἐπάγγελμα.»

ΤΟ ΦΑΡΜΑΚΟΝ 606

Ἐν τῷ Φαρμακείῳ τοῦ κ. Εὐτυχέου Ἰωαννίδου ἔφθασε τὸ νέον κατὰ τῆς Συφιλίδος φάρμακον Salvarsan ἢ παρασκεύασμα 606 καὶ ἤρξαντο ἤδη ἐκτελούμεναι ἐνέσεις ὑπὸ τοῦ Ἰατροῦ κ. Ν. Γ. ΙΑΚΩΒΙΔΟΥ διὰ τοῦ φαρμάκου τούτου ἐπὶ πασχόντων ἐκ συφιλίδος.

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΚΑΘΡΕΠΤΩΝ

Ὁ κ. ΧΡ. Ε. ΣΤΑΥΡΙΝΙΔΗΣ ἐπιπλοποιὸς κατὰ τὴν Κεντρικὴν Ὁδὸν λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ πληροφορήσῃ τὸ Σ. Κοινὸν ὅτι ἀντὶ ἐλαχίστων τιμῶν ἐπισκευάζει καθρέπτας τῶν ὁποίων τυχὸν ὁ θραύργυρος ἐξηλείφθη καθιστῶν αὐτοὺς καινουργεῖς.

ΝΕΟΣ ἀπόφοιτος τοῦ Παγκυπρίου Γυμνασίου, σπουδάσας εἰδικῶς τὴν Γαλλικὴν καὶ Λογιστικὴν, καὶ ἔχων ἀρχὰς τῆς Ἀγγλικῆς ζητεῖ θέσιν παρὰ τινι ἐμπορικῷ ἢ παραγγελιοδοχικῷ οἴκῳ.

Συνιστᾶται θερμῶς ὑπὸ τοῦ «Κυπριακοῦ Φύλακος.»

Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

ΛΑΧΕΙΑ τοῦ Ἐθν. Στόλου διὰ τὴν προσεχῆ κλήρωσιν τῆς 27 Φεβρουαρίου 1911 ἔφθασαν καὶ πωλοῦνται παρὰ τῷ κ. Γ. Φυσεντζίδῃ.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΑΓΟΡΑ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Σῖτος τὸ κοιλὸν	γρ.	45—48
Κριθὴ	»	16—24
Βρόμη	»	13—14
Ὄροβος	»	45—50
Ἄνισον ἡ ὀκᾶ	»	6
Λινόσπορος »	»	$3^1/_4$
Κουκκία ξηρὰ »	»	$1^1/_2$—2
Σταφ. μαῦρα »	»	$2^1/_2$—3
» βραστὰ »	»	2—$2^1/_2$
Γεώμηλα »	παρ.	50—70
Κρόμμυα »	»	15
Ἔλαια ἐντόπια ἡ λίτρα	γρ.	32
» ξένα »	»	25—26
Βάμβαξ »	»	32—33
Μαλλία »	»	23—24
Οἶνοι τὸ γομάρι	»	180-220
Κουμανδαρία »	»	220-250
Ρακὴ σούμα 20 β. ὀκᾶ	»	$2^1/_2$

ΑΠΟΙΚΙΑΚΑ

Ὄρυζα ὁ σάκκος	»	195
Σάκχαρον »	»	305
Σάπων ἑλληνικὸς ἡ ὀκᾶ	»	7

Τύποις «Λευκωσίας» Β. Κ. Παπαδόπουλος & Υἱοι

ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΥ "ΤΑ ΠΕΡΑ,, ΚΑΤΑ ΤΗΝ 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1910

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ			ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ		
Ταμεῖον	Γρ.	$1,687^1/_4$	Μέτοχοι	Γρ.	$68,589^1/_4$
Γραμμάτια εἰσπρακτέα	»	86,000	Γραμμάτια πληρωτέα	»	19,251
Ἔπιπλα	»	93			
Ὅλον	Γρ.	$87,840^1/_4$	Ὅλον	Γρ.	$87,840^1/_4$

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΚΕΡΔΩΝ ΚΑΙ ΖΗΜΙΩΝ

Ζημίαι			Κέρδη		
Μισθοὶ	Γρ.	495	Καθαροὶ τόκοι	Γρ.	3,398
Ἐκτύπωσις καταστατ.	»	412	Ἐκ μεταβιβασθείσων μετοχῶν	»	39
Βιβλία	»	69	Διάφορα	»	$4^1/_4$
Διάφορα	»	$42^1/_2$	Ἐκ πωλήσεως 153 Κασσετινῶν πρὸς 3 1/2 ρ. ἑκάστου	»	$535^1/_2$
Ἔκπτωσις ἐπίπλων	»	51			
Μερίσματα 401 μετοχῶν πρὸς 9, 6 % περίπου ἀναλογοῦν-των ἑκάστῃ μετοχῇ γρ. 7 1/4	»	$2,407^1/_4$			
Ὅλον	Γρ.	$3,976^1/_4$	Ὅλον	Γρ.	$3,976^1/_4$

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΤΟΚΩΝ

Δαπάναι.			Λαβεῖν		
Τόκοι μὴ δεδουλευμένοι γρ/ίων εἰσπρακτ.	Γρ.	935	Τρέχοντες τόκοι ἐπὶ Γρ/ίων	Γρ.	4,068
Τόκοι δεδουλευμένοι Γρ/ίων πληρωτέων	»	801	Τόκοι ἐκ καθυστερήσεων	»	154
Τόκοι ἀναχθέντες εἰς ζημίας καὶ κέρδη	»	3,398	Ἐκ λελογισμένων Γρ/ίων	»	912
Ὅλον	Γρ.	5,134	Ὅλον	Γρ.	5,134

ΣΗΜ. Τὸ Ταμιευτήριον «Πέρα» ἱδρυθὲν τῇ 1η Ἰανουαρ. 1910 ἤρχισε τὰς ἐργασίας του τὴν 15ην Φεβρουαρίου 1910.

Ἐνεγράφησαν 154 μέτοχοι κάτοχοι 401 μετοχῶν.

Ποσὸν ἑκάστης μετοχῆς διὰ τὸ λῆξαν ἔτος γρόσια 165.

Διενεμήθησαν κέρδη γρ. 2,407 1/4 ἤτοι δι' ἑκάστην μετοχὴν γρ. 7 1/4 πρὸς 9,6 ο/ο περίπου.

Ἐν Πέρᾳ τῇ 20ῇ Ἰανουαρίου 1911.

Ὁ Ταμίας χ: Μ. χ: Γιακουμῆ. — *Ὁ Διευθυντὴς* Νίκος Γ. Οἰκονόμου.

Οἱ Ἐλεγκταί χ: Κ. χ: Πετρῆ, Ζήν. Κ. Ποφαΐδης, Κλ. Κ. Πιτσιλλίδης.

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΑΡΙΣΤΟΔΗΜΟΥ ΠΑΠΑΠΑΥΛΟΥ ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ (ΚΥΠΡΟΥ)

(Πλησίον Φανερωμένης ἀριθ. 17 μεταξὺ τοῦ Ἠλεκτροδρομικοῦ Γραφείου καὶ τοῦ Φαρμακείου τοῦ κ. Εὐτυχίου Ἰωαννίδου).

ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΙ

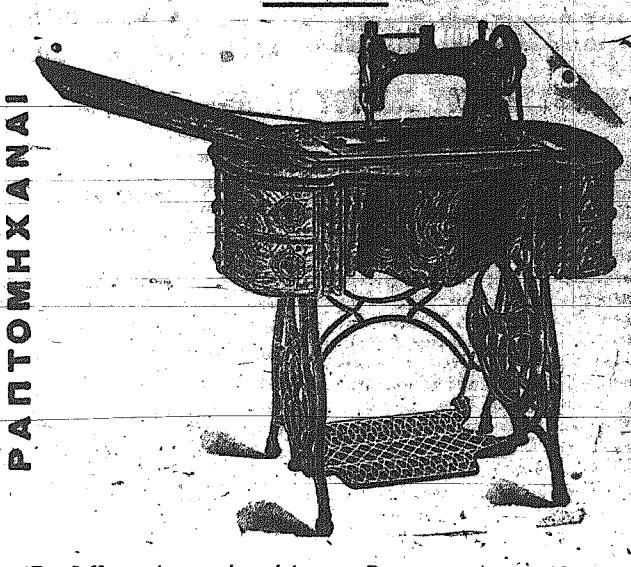

ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΙ

Ἐν τῷ Καταστήματι τούτῳ εὑρίσκονται Ραπτομηχαναὶ τῶν καλλιτέρων Ἐργοστασίων τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς, ἐναλλὰξ καὶ τοῦ γνωστοῦ τοῖς πᾶσιν Ἀγγλικοῦ Ἐργοστασίου JONES (Τζὼν), εὐκίνητοι, κομψαὶ καὶ ἄριστα τέλειαι, δι' οἰκογενείας, ράπτας καὶ ὑποδηματοποιοὺς, τοῦ ἄνω σχήματος καὶ διαφόρων ἄλλων σχημάτων, ποδοκίνητοι, χειροποδοκίνητοι καὶ χειροκίνητοι.

Αἱ ἄνω ραπτομηχαναὶ ἐργαζόμεναι ἀθορύβως δύνανται ὡσαύτως νὰ κεντῶσι διάφορα κεντήματα. Διδασκαλία χειρισμοῦ τῶν μηχανῶν καὶ κεντημάτων ὡς καὶ ἐπιδιορθώσεις γίνονται ὑπὸ εἰδικῶν μηχανικῶν τοῦ καταστήματος **Δωρεάν**. Πωλοῦνται τοῖς μετρητοῖς κα